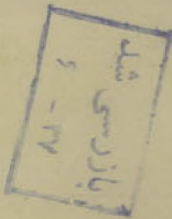

بخانه
شورای
لامی

۱۳۴۲

۱۳۴۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب صحیفه المصنف فی المعارف الاسلامیه

مؤلف مطهر الزمخانی

جلد (۱۴۴) از کتب (علمی) اهدائی

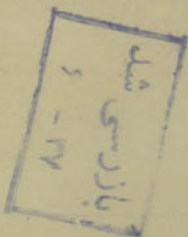
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب ۴۳۰۵۵

۱۳۳۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی اهدائی
۱۳۴۲	

۱۳۴۲

۴۳۳۳۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: صحیفه المصنف فی المعارف الاسلامیه

مؤلف: سطر الرضوان

جلد: (۱۴۴) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای اسلامی

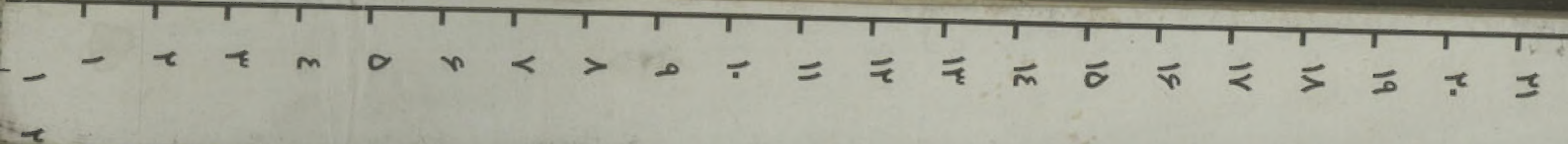
شماره ثبت کتاب: ۴۳۳۳۳

۴۳۳۳۳

خطی اهدائی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

۱۳۴۲

الدار
كتبه مطر الزماني

و هو من مؤلفاته ٢ محال

الوزن ٢٠٠

١٠٠

١٢٤٥

١٠٠

١٠٠

تَعَالَى
مُحَمَّدٌ
فِي الْمَعَارِفِ
مُحَمَّدٌ فِي الْفَضْلِ

بسم الله الرحمن الرحيم

شَاءَ مُتَوَلِّوُا بَارِقٌ وَسَائِشِ مُشْعَشِ شَرْقِ زَيْنَبُ نَوَاجِلِ
جَاهِ ذَاتِ شَعَالَةِ الصَّفَا هِيَ كَيْهِنَةُ شَهْرِ طَلْعِ شَمْسِ مَقَرِ
تَدْرِكُهَا لَأَبْنَاءُ وَتَقْبِضُهَا تَرَاكُمُ عُلُوسُ طَعْمِ أَذْنَبِ
كَافُورِشِ بِرَجْعِ مَرَاوِضِهَا لَوْ ضَعُفَ الْمَنْعُوتِ دَمَا
عَدْرُهَا بِعَمَارَتِ قَدَرِ زَاتِ بَكْتِ بَاتِ **كَانَ اللَّهُ بِكُنْ**
مُشْعَشِ مُتَقَرِّبِ مَعْدُومِ صَرْفِ وَتَحْلِي قَسِيْرِ مَوَالِدِ
الْأَخْرِ وَالظَّاهِرِ الْبَاطِنِ ارْشَادِ مَوْكُوهِ لَمْ يَخْلُصْ مَكَانِ
ظَاهِرِشِ بِرُتْ طَلْقَةِ وَنَعْرِظِهَا فَلَاحِظِ مَطْلَقَةِ وَنَفْسِشِ نَفْسِ الشَّامِغِ
وَأَيَّةِ لَهْدِهَا طَعْمِ الْأَمْسِ كَيْهِنُ تَلَا طَمِ امْوَاجِ قَامُوسِ قَدَرِ تَحْلِيهِ
از بَيْدَارِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا بِفَيْضِهَا فَاحْبِثْ **أَعْرِفْ**
ظَاهِرُهَا نَدَى مَا عَرَفْنَاكَ دَرْطُورِ مَكَانِ الْكَوَانِ وَجَانِ

وَمِنْ شَيْءٍ كَيْهِنُ
وَمِنْ شَيْءٍ كَيْهِنُ

وَمِنْ شَيْءٍ مَا بَلَّغْنَاكَ رَأْسًا مَعَ لَاهُوتِيَانِ نَامُوتِ رَسَائِدِ
الطَّرِيقِ مُدْقُوقِ تَأْكُلُهُ أَرْخُفُوتِ لِي نَفْسُهَا خَوْجِ رَاجِعِ غَانِ
مِيزَانِ فَوْجِدَ شَعْنِ بِرِصْرَاطِ صَدَائِثِ **أَنَا خَلْدُ الْأَدْنَى**
أَنْفُسُهَا بِمُضْمَرِ حَقِيقَتِهَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تَبْقُرُونَ
قَائِرِ وَتَسْقِمِ وَازْكَامِشِ كُوشِ وَحَدِثِ مَنَانِ أَرَانْدَارِ رُغْبِ
رِيَانِ دَرْخَلِ حُجْرِ دِيَانِ آرْمِيدِ فَبِحَانِ مِنْ خَلْقِ الْخَلْقِ
بَاهِمِ عَلِيٍّ كَاهُولِكِ وَاسْتِدْهَانِ عَالِيٍّ عَلِيٍّ الْأَذَلِ
كَاشِدِ لَدَائِدِ بِلَا شَمْلِ بِلِ بَانِدِ لَا لَدَا هُوَ وَاحِدٌ عَلِيٍّ
ذَلِكَ حَمْدُ أَزَلِيٍّ أَبَدِيٍّ أَبَدِيٍّ أَبَدِيٍّ **وَبَعْدُ** نَبِيٍّ شَرِيفِ
مُطَرِّزِ سِهْرِ زَرْجِ عَتِ جَلَالِ لَيْكِ لَا يَزَالُ وَقَدْ قِيلَ
مَتَالِ حَفَرِ طَلْعِ تَرْغِيدِ لَزْوَالِ رُقْبَةِ شَيْخِ بَا قَوْمِ مُضَارِ
ارَادَةِ مَقْدَرِ بَقَا وَشَيْءِ شَيْئِ كَرِيمِ مَامُورِ طُوفِ حَوْلِ
ارَادَةِ بَهْدِ جِهَةِ مَقْصُودِ بَاءِ مَوْجِلِ وَدَرْجِ دُونَ
كِتَابِ بَحْوِ الْهَدْيِ آوَشِ بِلِحَانِ دَرَامَةِ وَتَسْجِ سَيُونِ مَسْجِدِ
وَبَقِيَسِ ذَاتِ نَبِيٍّ مُنَوَّرِ وَتَسْجِ كَيْهِنُ تَأْكُلُهُ كَامَاتِ جَوَاهِرِ وَتَحْلِي
ظَهْرِيٍّ رَايِرِ كَرِيمِ عَوَافِصِ تَدْرِكُ وَتَسْجِ قَامِ بِرِجُولِ

الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ
نَظَرِيٍّ أَعْلَى شَيْءٍ

أَعْلَى وَتَحْلِي الْبَاطِنِ

بکم سپرد و اینها کلمات امانتین با نعمت نبوی
 اللہ والہما لا یفرقنا منہما بعد ازاں کمالی
 انا للہ وانا الیہ راجعون سیر داده بطرح و توفیق الی
 بآئینہ بعد از فعل فاعلوا انفسکم در خلوتخانه کنت سبحان
 و بصرہ و بصرہ و لسانہما طوطی بر سر بر توحید و تفریق
 چون شجره طوطی نمره توحید ظهور از بار حیا و عزت بقبول کلمت
 تا آنکہ ستر آلاء علیکم الی اللہ فی حدیث و اشع
 و بحکم جبین کوید درین رسول اللہ ترا ابرام آل علیہ السلام
 کہ ظهور مقام سابقین مظلوم بصرہ الہ اللہ و کالی رضا
 اللہ است بطرف مرکز اراده بدو در کلمات تعینات اجزاء و ان
 موقوف بر عرفان نفس جامعیکه متوقف است بر مہم یا شاعر
 بعضی از بعضی در مذات و فاعلا کہ ہر آہ فیلسفہ اندر حق و حق
 نشاء جامعہ محصور نیست عزیز محمد فاعلا الہ الہ کلمات آہنا
 بعدہ اسم ہست بر آن عبارت از ہر عشرہ خلق و فاعلا
 است چہ از آن باصرہ و سامعہ و ذائقہ و سنانہ و لامعہ و در
 خیال و فکر و و اہم و ذاکرہ و عاقلہ است لا محذور

العدۃ

بنظر واقع محبوب یک از ظاہر و باطن است چنانچہ شایع
 و اما افراد و مشربان و مد رک عرفان محبت پس در آن
 بدون رسم مقدمات و تمہید قواعد و شرط و مشروطات
 بل در آن یک سیکند بنوعیکہ مندرج در تحت قاعدہ و مستطاب از مشربان
 از شیبہ نبشہ بل بر شیبہ را کا ہوش نہ نایب نفس شہر لہد کشف
 سبحات و رفع غشوات بل در مقام فوق ضداد کہ تعریف حق
 از آن بہ ایکلہ در مقابل غیر است نہ در مقابل فعل و فاعل
 غیب امکان و سترہ احوال و لب اعیان و نور ازمان و جان
 و آن غیب متغیر است و مستور نیست فو از اسبابات مرتب
 و مقامات و محو نیست یا یہ عطیہ عبارات و محبہ لانا
 و سحر شرات و سیات اویات و جہات ہیات و
 صفات ذاتیات و مولاسم کہ کون المحرق عند
 محبوب عند حسن کل صفت متغی عند الاظفار و بعد
 عند الحمد و شش غیر مکتور چہ آن شہر ناریت کہ مفعول ہست
 و معدوم ما و احسن است و او است نور اللہ و آیہ اللہ و مال طلق
 و حقیقت نفس ذات و فطر توحید و شمس خلیہ تحت بحر لحد

بقریر دیگر

الذی اذا قيل له ویم وکیف ویم وعلی م فقد ضا^ل له
 فی مکه ونازع فی سلطانه وآن است کلمه که اصحاب
 جناب قائم آل محمد علیه السلام بعد از انکشاف نقاب
 ظلمت آن متفرق و تفرق و نداشت بصاحب ظاهر که
 ذات فواد است که احدی غیر از واحد فرد تعالی است الهی
 شک و امانه فی آن که نظر عارف در حق زل نظر الهی
 باشد که بزرگ عالمی صمیم باشد که شغل شود از هر
 چیز معبر است بآنا و نفس و در قافیه سخن و جو چه میگوید جسم
 روح و عقل من که معرفت جهات من است و صفات من
 اول من آخر من هر چه باطن من حقیقت است که کشف شد
 من عرف نفسه فقد عرف ربه و وجهه بخصاص
 با حدش در واقع چهار برابر واحد است نیست که شاعران
 و جبروت و ملکوت و انوار استیلا تنوع معلومات مرتبه الهیه
 چه معلوم باید و دست که از حد و دیانه شعر نامه فواد است
 و آنکه محمد و آیه است یا جزئی که کلی یا معنویت یا صورت اول عقل
 نامه نفس است و نامه یا جزئی غیب است یا شهود اول و همه در
 و فاکره و

عرفان ذاتی فواد است
 یا من و دل علی ذات الهیه
 است و تمام حقایق
 و نفس صفت من و وجهه
 و کلیت معنویت

و فاکره و خیال است هم با صوره و معنی و ذوق و لذت است
 و ادراک خصوصیات و الزان و شکل و دروایح و طعم و بوی
 لیکن و خشنه بارده و حاره و غیر آنها میسایه و میسایه
 صواب و خطا معلوم در تو عیون کرده کتاب و سنه و لاق
 و اجماع عقول بر آن و در تو رباب صفا تطبیق با عقل و کمال
 بل اتحاد و وحدانیت و فواد شعر اهل شهود و عیان و غیر آن
 است عراب دلیل و برهان است کی اول را متفرق کردند
 بخلاف نامه معلومات اهل الهی مفسور و شهودات بر بیان
 مکنون و موهوم است و اوله ایشان شمشیر بخلاف مر
 و جعل و عیان که دلیل در نزد ایشان بر طبق مدلول و حد
 چنانچه کلش عبارتست از مدرک واحد و تمام آنها جهات
 ظهورات فواد و مظاهر رب العباد است آن که طلب
 بکل مکان خواه اول یا آخر ظاهر باشد یا باطن و در مرتبه
 ذات مقصود و جام واحد جزو کمال چنانچه در ظهور و تجلی و ظهور
 متعبر میسایه انباشند بخلاف اصحاب خلاف و ارباب حج و کثرت
 که در نمود در حق فاضل لکب هاندا صطفین و ما خلف

و فاکره و خیال است
 و ادراک خصوصیات
 لیکن و خشنه بارده
 صواب و خطا معلوم
 و اجماع عقول بر آن
 بل اتحاد و وحدانیت
 است عراب دلیل و برهان
 بخلاف نامه معلومات
 مکنون و موهوم است
 و جعل و عیان که دلیل
 چنانچه کلش عبارتست
 ظهورات فواد و مظاهر
 بکل مکان خواه اول
 ذات مقصود و جام
 متعبر میسایه انباشند
 که در نمود در حق

و فاکره و خیال است
 و ادراک خصوصیات
 لیکن و خشنه بارده
 صواب و خطا معلوم
 و اجماع عقول بر آن
 بل اتحاد و وحدانیت
 است عراب دلیل و برهان
 بخلاف نامه معلومات
 مکنون و موهوم است
 و جعل و عیان که دلیل
 چنانچه کلش عبارتست
 ظهورات فواد و مظاهر
 بکل مکان خواه اول
 ذات مقصود و جام
 متعبر میسایه انباشند
 که در نمود در حق

عنك ضوعه نفقته **و** مسته فان بغوا و معلوم بنا
 بله طيف برجل اراده انه بحكم كريمة ولا نظره الذين
 بدعون رتبهم بالخدق والعشي بردون و
 ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
 عليهم من شيء بل اراده طائف بر فواد وتعين طلعت
 لا من شيء ان است جانچه اراده بدون فواد من شيء كلف
 عكس و جانچه اراده تو آية الاراده و ذات آية الذات است
 تعرضت عن قول بليس و تارة بهند لا بليس غيت و
و ميزان در نزد ارباب افعي الكه مطلوب در ذهن و خارج و
 و عتبار و وهم و عيان و برهان و وجه و وجدان
 موزون و نقش و ارتام و لفظ و كلام و وصف و رسم
 در رسم همان ذات محبوب است در مقام عمل و اقبال
 العلم و ايجاد الكاهن الثابت عند اهل الكمال و صاحب الكمال
 و سبحان الله ربك عما يشكون **ع** هر كه غير از ايريه آينه
 است علم تعين علم و نفس آن است چيز انوار و احوال
ع مسموم است و نيت كونه قرض جان الذي لا اله الا هو

عالم الطالون

عالم توتسم الطالون الذين هم يخلصون و الذين هم في الله
 يجادلون ككاسي يخلصون انهم ان هم الا يخلصون ان
 الا مع الرب ينازعون فسير فون بناه بعد حين بانهم
 في ضلال مبين الا الذين هم و ابائهم و هم لمون
ب بعد از معرفت مشاغل و كذا اة ملكت و سيرة و حجاب
 و ذات صف و عود است آن كمتنه بر بوبت است حتم آه كه حركات
 و سنگات فضا و ال بر كمال فاعل فاعل فاعل فاعل فاعل
 ذات صغر بر بوبال بر حصول و نفس حق بل است است حتم
 و حصول و حجه به ابالغته انام لم يقبل لمن له قلب و العي است
و اصل ايريه است كه اول عبادة است و ان با و في قل
 در عالم آفاق و نفس و فروع و حصول و از منة و حصول و خلاف
 ليل و نهار و سموت عاليات و از ضرب فلات و كائنات لا
 منايات از انواع ناسه و حيوانات و نباتات و جمادات و نباتات
 و اختلاف حالات و جهات و صفات و تبدلات و حركات و نباتات
 نمايه قوی شده و اظهار بینه است بر برت و حجب معضلات و شركت
 ظهوره الا بهر الذي لن تجد لسته به تحولا و لن يوجد في نفسه لعطيل

مجموعه از مفصل و مختصر از طول آیات تینات و کرات و ارات
 اطوار مجعوله از برای نظر در سطور مطرزات و ظهور نور مستطی
 در مقدار و شاکت و مقدار و کرات که در تینات و ارات
 نقطه و ادرست بحالات مقدار و ارات از تحت و سقم و کبر و صغر
 و سیم و هزال و الوان و مینات مختلفات و انهدام کیفیات
 و ترکیبات بدن از عظام و ادرده و عروق و عصاب و آلات و
 عضلات و افعال عیله مختلفه النهایات و تاثیرات متنوعه البدایا
 و تکمیل و غنیات و ارات و تدبیرات غلبه و فقرات در ظاهر و باطن
 مراتب و مقامات و اخراج طوائیس و ظهور و انوار و ارات و ارات
 و احجار و سطوره الاضراب و انواع و اهرات و ابات النوار و ارات
 نباتات مختلفه ارات از بد و ارات ارات کاطبه بدن و تر و در
 تفکر و ارات ارات ارات ارات ارات ارات ارات ارات ارات ارات
 و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 شهابیات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 عالم ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 بعکم الا کفین و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات

درم

و منعه و معدن و ما و له و منهاه با تقاد و ارات و طبع
 و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 دارند و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 معدوم کردند و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 کل عالم شمس و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 خصوصیات آنها عناصر و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 بعد از ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 در ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 که ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات
 ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات و ارات

مستخرج

شما نمیشاید و اسکال و جوار طریقه و عرضیه هر نقطه
 برترجیح فی چاکر در کن فیکون واضح است که حکم اقامه اشیا
 باطلها هر شئی در هر شئی نفی قائم است الحمد لله الذی لا
 یزول و لا یموت و لا ینام و لا یخاف و لا یجوع و لا یسهر
 و لا یمل و لا یولد و لا یولد و لا یولد و لا یولد و لا یولد
 مستلزم نقصان و عجز و ترک اولیاست و هکذا که از مرتب
 و جویه از اسکال خلقیه در مقام تعبیر مظاهر هر چهار نقطه ظاهر و
 او را منافات با تثلیث کیان و تسبیح عیان و غیر آن از کدورت
 و هر زمان و مکان باشد و تمامی وجود غیبی و متعین
 تفرد و توحید و تجلیب کیلیاب عجز و فقر نفس دلالت بر وجود
 است هستند و بتقریر هر دو اجماع بکماله بر فقر خود هستند
 غرض و نظر بکالات و صفات متوحد الذات و اشونات
 دال بر حضرت کامل بکایت است و چون فی النظر تر کالات
 نفس ذات و ذات امین کالات هرگاه از ارباب حق تر نظر
 در سیدان عرفان فارس و حدیث او و اولی را بر حجت بی حد تمام
 شونات بچولان در آورند و صفات نهضتیه الهیه ذات و محطی

احمد

احدیت در هر کس مرکب و آلات و اسباب و جهات کیفیات آن
 بالتمام ازنا حقیقت منوحد و چهار می متحد است را که در مرتب
 لا زال بچگونگی احوال در ظلال مجتبیات طوطی و کبر در محو
 و منقح بعین عی هم بچشم یار میز بار را و میفراید یقینیه کلاه
 منکشف شو غطا و موهوم از برابر تو و تعجب غرض که تو هرگاه
 امور عجیبه و از غریبه ملاحظه نماید که جلجله منکر که العواصف
 و کالات بلدا الفواصف ذلک فضل الله یؤتی من یشاء
 و الله و کفضل العظیم و بعد از معرفت صانع عظیم طلیعت
 اشیاء اوقات کن کون تمامی انواع و فنون عرفان اصل در مقوم
 است و اصل آن بشهادت صدق و جود و هر چه وجود در شاه
 غیب و شهود و حدیث حق و خالق لا ثالث لیه میماند
 ثالث اثبات وحدت منوکه آن نفی ثالث است و کرمه مستلزم
 الیه و توحید لا ینبایه و هرگاه ثانی باشد سبحان ربی الواحد
 الفرد و الحمد لله لا اله الا هو فی العالمین نور امینان این منشا
 با اعداد و انداد و اعداد و اشیا و مثال و جناس
 انواع و افراد و کلام و جزاء و ظهور و بطون و طوایف و شکایک

وحدت؟

بجراقی نازیب در هوای حبیب ثلثات تمامه طاعت
 و شایسته دستایش معبود حاضر معقود که از طاعتی است شایسته
 بچهره استعداد فواد بقلم مراد بر الواح است و صفات
 سه کرم و و داد کمیز نفس از حیثیت کرد و سبحان رب
 العالمین الحمد الذي له بسوء اعطاء و ابرو من الاول و ما وجد
 يوجد بالخط ان لا يكره الا على و سبحانه عما يصفون انما يكون
 في هر که از مکنات معرفت ذات بخت متعالی الصفات
 حضرت پروردگار بعد از کمال کتب بل که فرمود و دوست برتر
 معقولات او و در مقام قدرت متجلیه در علم نافذ و شیت
 ماضیه است خلق الله الخلق با هم علیه كما هو على علمه
 فرق بينه وبينهم لا انهم نوره و خلقه لا انهم سموا
 ظهروا في سيات نفس نيات و لا تكونوا كالذين
 انوا الله فانهم انفسهم چنانچه وجدان نفس عرفان و
 عرفان خود است ستم بهم الاشارة الا فاف و نه انفسهم
 حتى يتبين لهم انه الحق او لا يكون انهم على كل شيء شهود
 و آيات نفسان معارف الهیه و معارف نبویه و دلائل و کتوبه

تفسیر حق

و ظاهر جوامع مظهریه است در کلمات ان بشا به و عیان
 و از برادر و نفسی است صغیر مقدربت تعلل کن عیونیت
 و نظار این ربوبیت و علیار آن فوق معقولات و موقوفات
 و در رکعت است و آن بر حسب از ان صعود و اطار و کجوی غیر
 موقوف است بکدی از حد و مسوره در محف نازل بر پناه
 و در کلمه کن فی تعطیای بعضین نفس و تفسیر و نه نفس که افلاک
 تصور و انفس موس غیبت و جدا ان ساطع که العیون بی حیث
 که انما الزیویه اوله صغیر فقر و حسیاج نایه صغیر کمال
 عارف شهور شهور و شیط از برای کالات تجلیه صفات
 از خود نیند و اما ما طاعه انفس بظواهر و بطر و سر و علانیه بود
 تعطیای بر حسب تقاضا عدالت مطلوبه دست آور آن در کلمات
 مقامات غیر معقولات و مرجع صفات و وفار ذات و شایع و شایع
 بغیب بعد از نزول و ظهور آنها در شاه و دنیا بکلمه کلام که گفتو
 بدار المعاد ظاهر است و مشاهده نفس قبل از فیض خدا و تعالی
 است و در مقام کنت کمن اخفیا و بعد از ابداع آن در بر

و ظاهر جوامع مظهریه است در کلمات ان بشا به و عیان
 و از برادر و نفسی است صغیر مقدربت تعلل کن عیونیت
 و نظار این ربوبیت و علیار آن فوق معقولات و موقوفات
 و در رکعت است و آن بر حسب از ان صعود و اطار و کجوی غیر
 موقوف است بکدی از حد و مسوره در محف نازل بر پناه
 و در کلمه کن فی تعطیای بعضین نفس و تفسیر و نه نفس که افلاک
 تصور و انفس موس غیبت و جدا ان ساطع که العیون بی حیث
 که انما الزیویه اوله صغیر فقر و حسیاج نایه صغیر کمال
 عارف شهور شهور و شیط از برای کالات تجلیه صفات
 از خود نیند و اما ما طاعه انفس بظواهر و بطر و سر و علانیه بود
 تعطیای بر حسب تقاضا عدالت مطلوبه دست آور آن در کلمات
 مقامات غیر معقولات و مرجع صفات و وفار ذات و شایع و شایع
 بغیب بعد از نزول و ظهور آنها در شاه و دنیا بکلمه کلام که گفتو
 بدار المعاد ظاهر است و مشاهده نفس قبل از فیض خدا و تعالی
 است و در مقام کنت کمن اخفیا و بعد از ابداع آن در بر

فاجبت ان اعرف الله ودر شأنه فخلق الخلق لكي اعرف
 في زوايا محوسه واور مضوعه واقع وبعده انما متعاقبه
 واوليها هو منها مثله فاعلم عنها انما اليعين الغيب هو
 معانيه نمانه انما ايقان كبريت كرم هم در بر آن بدون
 مطالبه واما در باره الحان منزه از كتمان كه عجزه البالغه است مخلوقه
 بقاء پروردگار بر احوال خود موقوف كرده با عباد مطهرين
 در دار ارضوان بر اركان الهيئان سترج و شمول عبايت لم
 في انوار صفاي الهه كه اصل مطلب سحر و سحر است
 ولا توفوا النعماء امنا لكم اني جعل لكم فيها فاما
 مانع از زبان و محجوب ز نظر زيبان و نشانه آن مودع و زفره
 و آن كاكازان است و آنچه ذكرش در معرفت نفس ليس كذا
 و آن است موصول معين كه پرمون آن كرد و ظنون و ادبام
 شكوك و شبهات و وساوس حجب عقلا و انما لا حركه
 معارف و رتبه بنس و عبايت و معانيات هم به هر نوع
 اول مشهور سابقه الانان هم هم خزا عبايت نشايه
 اطار و لا زال و زانان ليل و نهار به شرف طيف پروردگار شسته

بعد از شسته و امر بعد از امری در عالم کائنات موجود است
 و بعد از ذوات بعینه بعد از ظهورات و صفات و علمیت
 مکرر در معلوم خواه آن ذات باشد یا صفات و انما مانند انما شسته
 و مراتب مرتبه شسته از عقل و روح و شمع بر زخیه و جسم
 و صفات مانند انما جسمیه از قیام و قعود و ریح و سحر و غیر آنها
 و بعد از ذوات و صفات و استعداد و استعداد است
 از باب کمالها و اقامه اشیا باطلتها کالتنزه است
 عاينه عین ذهاب است تا لازم نماید بطال شریعت و دینا
 هرگاه انکار دین عاينه و ذهاب باشد و كونه لازم آید و زید
 طایع و عاينه و شمع و زید و اخروی غیر یکدیگر باشند و حال آنکه
 هم و در غیره به هر چه در هر چه است و جریان استعدادی
 از نسخ مستعد است و كونه لازم آید خروج شسته از ما علیه
 و زید زید است در کل تعالات و نقا و حالات و معانی
 التبریر و در درجات اهل عرفان و طرق اصحاب تائید
 و انما سفلاتی است و کلمات تعبیر آن بر چهار نوع است
 اول که حق تعالی متغایر خلق است چنانچه میگوید او قادر و عالم

[illegible][illegible]

ولیکن هنا الشیء بما القدر من دعوى الحاجز الى نفسه
ذلك الشیء عن نفسه بعد ان بها تمام استلزم قدیر
تحدیه استلزم وقوف و تعطیل و آن استلزم تشبیه و تشبیه
و فقدان و نقصان و آن در عرفان کامل عن کبریه و بطلان
بنا عرفان الهی فترت له فی کل شیء فرائد ظاهرا
فی کل شیء و دلیل وحدت او غیر او است اولی که
بر بنا انرا علی کل شیء شهید فکشفنا عنک
خطا آن فی خبرک الیوم حدید ما هر که اندر حجاب
جاوید است که مثل او جوهر خورشید است که حجاب
تجلی طلعت و شبه آن حضرت است فبا فیما محض
فی دلیل و هر سه رتبه در سطح مدلول بعین نیست فالله
عینا و الفعلی نفسه و کل دلیل بر کل است در مقام دلالت
ذاته در مقام علی و قبال حزن الیخ و السجد الی دیگر که الله
اولو الکمال من ارباب بحال المرفوع من شکر و الضلال
المضموم بحضرت القدس المتعال المنسوب الیهم فبان
البرهان و الله لا اله الا سبحان الله الصیل العالی و کثیرا

فان یسلم نقطه کثره انجبال و در عرفان فی ذاته و فی
لین استلزم محمول و ذریه و وصول و عدم
آن بنا بر مذهب شافعی شمره و کائن اولی که
است باینکه هر که فی نفسه فی لمحظا کرد و دنیا بین هر
آنچه از ساحت عز معطوع و از شرف ملاقات محبوب
و محروم است و هر کس از اراده و رجب مراد بود
تسکین هر چند خرد لیا دهنسته باشد و پیش حق روتا
رافطرت با و پیش و پیش است که فی سکر است
و سهل از عرفان محبوب مطلوب و ظاهر از و هر که
از برای که شمس نیست که موجب حجاب و بند او از
عرفان او با آنما حق شد که ظهرون و انشیر
لعظم نوری و لاجل ظهور عرفان عقاید و معانی
حق و حقایق و تعلیم بر کافه کائنات و توفیق است بر
سکفین و کلفات گردید و هر که بکار فرود از دست
و جویایید علم و علم و کمال حق و قیام و طاع کریم محمد و هر که
است از بجز و لایماید است از حق محمد سبحان من بودان فی

عالم فی دقت و قریب بعد بعید و سبجان
 الذان العالم القرب البعید و سبجان عن غایت ما
 و سبجان من طلعه نور جلاله القدیم الذی لا یله
 الا هو و لا منعت الا هو و لا مذکور الا هو و لا شیه
 الا هو و لا یدرک احد شیان الا ایاه فهو هو و حد و لا
 شیه یک له لیس کله شیه و لا سمیع له الوجود و لا
 مرئی فی الموجود الا هو و لا و هف و لا موصوف الا
 و سبجان عما یصفه لم شیه کون و فرض تعدد الله مستلزم
 تعطیل و کذب و ترکیب و حدوث مفروضات و تردد
 حیون کدره و در طرازات موهوبه و تخصیص احد المخصوصات
 بصغر ترجیح بل مرجع بل تعطیل و فیض و تشبیه با یکانین
 و کرم و فساد و احوال لو کان فیها الهدی لفسدنا
 و جمیع شیه یک عن نقصان و فقدان و فرض تعدد الله مستلزم
 اشتیاق و مقترق بمقتضی خارجی و توحید تشکیک حرم مدق و تردد
 برین و شد و در قوه و صنف مستلزم اختلاف و تقبیح و جمیع
 بر و حجب و امکان و اشتیاق مستلزم وجود و جمیع شیه

و ثبات متد و ترکیب ازنا به اشتراک و ما به اشتیاق
 و کرم و فردیت و حجب و اندر حجب در حجب و ثبات
 مثل از برابر او در فردیت و برهان بر وحدت
 و جمیع مثبت کثرت و ربط مابین و حجب و ممکن مستلزم
 حدوث مثبت بر انکاد و هر شیه با وجودات
 لا م شیه به کن فیکون با شیه و بعد و حجب و ما
 یؤمن اکثر هم بالله لا و هم مشرکون
 ارب حکم که ذات و حده را محله الصفات میباید
 در مغایره و نحو را از بارقه شواقی شکوه هدایت کلمه ایزدی
 که فرموده بلا خلاف الذات و لا خلاف مقتضی محکم
 و ظلمات و جهل و غیبا و عادات متکثر از سلسله در طریق
 تا کمال سافلین است و مانند او است محمد و صفات شریفه
 مثبت صفات سلویه صندیه و قابل بقدم اراده و کسبه
 ایجاد و آفرینش توهم و جمیع ماسوی و غلبت ماعدی نماید
 هر چند غیر مستقیم بر مثل مثال در توحید صفات است محکم
 هرگاه هر در آن غیر از محبوب باشد نماید و با و محجب گردد

در مغایره و نحو را از بارقه شواقی شکوه هدایت کلمه ایزدی

از توجه خالص پروردگار فرید داشت که در زمره کبریا
 در وادی سحر و دین از بزم انس و زلفی معذب
 بعد از حجاب و حرمان و محرق بطلعه اینان محله
 الا من رحم الرب الکریم لا ساد لاهمه و مانع لکمه و لا
 لقضاءه یفعل ما یشاء و یکرم ما یرید فبما نه عما یشاء کون
 و بر عارف لازم است در عرفان ذات حق کشف سمایات و
 جلالیه و رفع نقایات جلالیه از طلع محبوب و جلا جلیله
و لا یخفی علیک الغیاء و باطنک انا ناکیه
 ما عندک کما یفقد و ما عند الله باقی در حقیقت
 و دخل المذنب علی حقین عقله من اهلها اذیت
 لتامع الله حاکمات مخن منها هو ربه بر ربوبیت به
 از قطع نظر عبودیت در ظل محبوب شائش و متذکره کمال
 الله ثم ذرهم فی خواصهم بلعین بل بکر الله اکبر
 بک کسینوت فوق عالم اسما و صفات و مبادی
 آن که نشاء و ادا و است در سه هیات و شایات
 و علامات و دلالات و ظهورات و کبریات الهیه

و در عرفان تحقیق ایقان نایه بکرمه نایه کرمه نایه کرمه
 مشعشات ذات بخت است او حد تر اهلها است که
 ظاهر آنها دال بر جلیله و علانیه اش عنوان است
 مدلول جزوات لیکن نه و نه توصیفی که صحت محض را
 نقاشانه عن الشریک در انظیر در تمام جلال و عظمت
 و کبر شرفات و نظرات و استجاء شرفات و عکوسات
 جز قیوت و مینه جذب اصیت در فرصفات مخطوایات
 است کمال انقطاع لم یزل و ستاره عبار و شاعران را
 که خرق حجب و ستار است با تمام صفت و موصوف
 بعینه صفت هر کجا باشد از فقر و وحدت نباشد
 فبما یشاء لیس کماله شیء و هو الیکم الجبر فی جبر
 توحید فعال از عان بوحه است مصدر جمع مد و را نامتصله
 و مراتب انوار و مراتب مرتبه در سلسله و جوار غیب و شهود
 مانند ترتب قوا و ادراوه و عقل و نفس ملکوت و جسم
 و آثار سه احوال سه اوقات و عکوسات نیز از صعد و سفل
 سه جهه از غایب و جلیله و جلاله و جلاله و جلاله

در عرفان تحقیق ایقان نایه بکرمه نایه کرمه نایه کرمه

در ارض قلوب متبرق بان است که آن آسمان بکن خلوا من
قبل انشاء و هر چه در قدر مستطیل و علم که
در بین قوسه حضرت ملک الملک که در دهر و
غیب الامکان و علانیه الاکوان بود و بدین ملک
کاشی و الکبکاجعون و عرفان بسیار است
در تفصیل انواع جناس و افراد و خصوصیات
در اکوار و ادوار عالیات و سفالات و حتم است
طعام نیم و حدیث که رتبه فضول و تفصال هوای
و تعیین نقطه موصول در کمره حدیث و بسیار است
ثبات و ثواب را کدات و حاش جاریات که شش
هست و در وی مضمون هر یک چون خلف الخلق
لکی اغرف را در عوالم تعینات بندار و کسب
لایح در میان هوایات و انبیایات الیه است
و مستحکات هوای متلاطمه بحر نقطه اصل و حد
خط هر زبان و بمله جامعه و کلمه نه که کثیر و نند که هر کس
بستعلا و طرغ موصوف به تفصیل که فائز به نامیب

از آن مکر متروان که مستقیم بهر شش انشعاق
و علامت ایشان در حالات و واریات و صادرات
نظر بقطعه منبوع ظاهر در حروف و حروف جاریات و
از سه کوشش اتمار اولیات است در ورا و قلم ثبات
کاوریات از شتفات نوریات و شتفات سطحات
ذکر ستم الاوقی من الرقیب و لعل من هو فی الخط الاکبر
و بیان توحید و حروف و حركات و کلمات و حروف
عین علمه باله و الیا و بونه من الخلق و الدال دونه من الخلق
کیف و لا حجاب است لازم است و حجاب حرف و حروف
ایجاد و ثمره از جاد و سه و ما خلف الحرف و لا لیس الا
لجند و لن است و در رتبه کلمه جامع از باران و معنی
و غایت غیب و شهود است ابواب الیه که لا یصلح اولها الا
باخرها من اصحاب المثلث و ما هو انما بعباد و ظهور
کلمه است بر لزوم تلف حروف و عیاد مطلقه و سبوقه نقطه و
و بعد و حروف در توالی و در مقام صورت و اولیات
که آن رکن چهارم و حق از جاد و است از برای کلمات و عوالم انبیا

چنانکه بخت و هیئت ادوات بجا و زنجیر و دانه منقش
 که در باین میگرد از بار صانع و آثار افعال
 و عکس نیز از حد مرتبه خود تجاوز نماید بکار حال که
 مراد شریک مگر عاقل و فعال و هیئت میاکل
 شجره کیونماست بجز کات و سکنات عبودیت خلیفه
 و منسوب ظاهر در شجاعت و لایحه ظهور معبود است
 حق معنوی تفاوت کینست و شجاعت در مقصود است
 بل عبودیت و قهر و محال از برای هر شیئی باقی
 همچو کان واقع و غیر فنی مابین ذات و صفات و
 اشباح و دلالات و انوار و عکاسات و جهات
 و لاجات و شجاعت و اعراض و اعراض الی
 و انهایی که در حقیقه بحتات و کاین اول شایسته هر چه
 بشکرم تو نمودار بودی که بهنا و روزی خراش را
 کج نماند رفتن ملک راه را و مرجع توحید است اربعه
 و هجدهت و سهام مرتب علوم و عرفان و نظر اهل
 فلسفی ندارد و گردیده شکر که همه که تو تمام آنی

چنانچه علم عکس را فی سوره تخریر در مرتبه بجا و ادوات
 اولیات و قصص اجمالت لاموتیات بل تمام عوالت
 معجزه و معجزات و اسام و اسامی و اسامی و اسامی
 من میگویند او حده و حده و حده و حده و حده و حده
 کشتی و سجاده عاقلانه بشر کون جمیع و عبادت بطریق
 و خوف از شران در نزد اهل عرفان که کین است
 و تمام الایمانند صحت بلکه هر چه مطلوب و مراد
 در عبادت مکنان در دل بوسیده و نیوی نام محبوب
 و مقبول است و در آن نقطه که بقدر نور حق بر حق
 با هر حق مسلم شد تمام اعمال متوهم و غیر آن که از هر عامل
 از برای هر عاقل که واقع شود خواه از فقر و صا و در بار
 شکر و خفا از غای یا از طریق و خفا از غای یا از غافل
 و خواه از شکر یا از ذلیل و خفا در نوم یا در غیبه و خفا
 از جهل و خفا از نبات و خفا از حیوان و خفا از رب و خفا
 از شبهه قایم بکوسه این آبی و اوم و میوه صحت
 کلا در مجال و مرتب و مقامات مقبول مؤثر و مطالب

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند محیط است مرتفع است بر جوارها و به
فلکهای عملی و مصالحا و لا یشرک بعبادته
احدا هذا خلق الله فاروی ما ذا خلق الله
من دونه و اصبر و اعلى الهنکم ان هذا
لشی براد هو الذی ارسل رسوله با
لهدی و دین الحق لیظهره علی الذین کله
و لو کن المشرکون اجعل الالهة الهما
واحدان هذا لشی عجیب لقد رای
من ابان ربنا الکبری افرانهم اللات و
العزی و منون الثالثة الاخری الکم
الذکر وله الامتی ملک اذا فتمه ضیعی
قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو العفی
له مما التسموا و ما الارض قل هو الله احد
الله الصمد الرکاب حکمت با انه ثم ضلت
من لدن حکیم جبر کل احکام کتاب لغد و اویا
س بقه در قران و بجز در تمام قران است در فائده که

و آنچه در فائده است در سلسله کل آنها در باب و بسمله قال
وانا النقطه تحت الباء العلم نقطة کثر
الجا هلون ظهور نقطة علم و حینیت که ارض غبار
بکشد و چند به از غبار او نام شده که مظهر و ممتی از
قطر و عدالت کرد و در حلت سلطان عادل که عیب
مکان و علانیه کوان است و در آن که یوم به است
معروف و مشهور و مطلوب و محال و جمال
و اوجار و انقال و اوزار و اقوال و حرکات و سکات
حق و مراد و مأمور به باشد با هر که باشد از اراد
کیست و مات و طلب فطرت و حیات و میولات و حیات
سبحانیه است قوما لک یقال فی کل عین الحق
فی معبودیت وجه الله که در دعا و اوست با ستم
و جهت و کسب و اماناتی و دعا و کلمه و جوی مادی
عزیزت الی فرار از صفت الفیاض و مضطر
ما خلا و جهل الکرم منقست با که عرش نام و حجاب
تمام وجه به تمام ظاهر و باطن و اول و آخر است

آن موهوم و باطل است و ملاحظه بر سر در اسم بدو
 ملاحظه در الوجه است از مقبولات اربعین و در این
 طلعت جلالی که تمام عرش وجود و وجه الهی است بیعت
 باریت صلی علیه و آله است آن ذکر الحشر کنند
 اقله و اصله فرع و معدنه و مایه منتهی
 و جهه کائنات که آن خیر است بر آن موصوفه کل شیء
 حتی مہیات و قوایل و استعدادات که همه بجمال
 و تعین شیا و کمالی قسماً اصل و فصل الذی
 بوجه رحمت و حریت عرش بر سر آمد و ارض موجود است از
 ظهور کمال توحید مستطاب و حقیقی بیعت کلی شیء
 کل شیء رحمت و نعمت و قدرت و نیت و آیات و علامات
 و دلالات و مہیات و حقایق و کنایات و سمایه
 و صفات فعلیه اند در نزد نفی و ثبات در علوم و مخبره
 و ذکره شیء و چه مرتب موهوم از حد و در کفایت
 غیب و اوست بلکه در آن و خدش و حد موهوم بمان
 عدد و ملحوظات ملاحظه که چه حسب خلاف مرایای

انسان چون خط و حد در مرایای مختلفه لا لوان و لا
 در صفات و که ورت و نحو جاج و استقامت و آتشی
 و جلیل القبل فی ازل لا زال من غیر تعال و لا زوا
 موصوف با سماء و موهوم بصفات عبادت است
 انکاک کل ما وقع علیه اسم شیء و نحو مایه
 ما خلا الله فان به شیء لا کما شیا و ذات شیء
 بصفا نفس کل کلمات و کلمات نفس ذات است فکر علم
 و قدرت و تسبیح و تضرع و غناء و حیوة و قدم و عدل و
 خستار بدون جملاتی و مصادیق مضموم و در زمین
 و خارج و فرض و واقع نفس الامر و کل سماء و صفات
 در مرتبه ازل متروکند و خلاف تعزیر لا عمل تعریف
 و فهم است قال الرضا علیه السلام انما ان تعزیر
 صفات متفککیم حیوة ذاتیه عقلی کند همچنین
 صفات که نفس حیوة اند پس علم و نفس ذات است هر چند
 بگوئی که ماکان و مایکون معلوم اویند چه معلوم ذات
 نفس ذات است و علم نفس معلوم است و کان علمنا قبل

در مسئله المعراج در مقام هر یک از کائنات در مقام خود
 وار و بعد از آن یا خارج از آن شوند تمام شئون
 و ظهور و باطن و در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 اشیاء و اولیاء و ملائکه و جبارین و رافضیان و غیره
 معلومات موجود در ویران زمان است تا علم از آن و آنرا
 اول معلوم معلوم از آن و آنرا آفتابان لذات المیزان
 الاقران و اختلاف سجا علیا و ثانی علیا که
 و ملاقات علوم طباع و شیه افی و کسوف و علم
 که ام کتاب و لوح حفظ است و کل شیء الحقیقه
 کتابا با علم کسوفی که قسیم است در هر یک از علم
 و شیه افی همان علم در آن است کافا لصلی الله علیه
 لبس العلم بکثرة العلم و انما من یفید فایده
 قلب من بشاء کافا لعل العلم یجذب الیه
 والنهاية الامر بعد الامر والشیء بعد الشیء الی
 یوم القیمة علم من معلوم است و ملکات و انما
 و شیه افی است با انجالی و طویل و ظهور کسوف و در هر یک

در مقام هر یک از کائنات در مقام خود
 وار و بعد از آن یا خارج از آن شوند تمام شئون
 و ظهور و باطن و در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 اشیاء و اولیاء و ملائکه و جبارین و رافضیان و غیره
 معلومات موجود در ویران زمان است تا علم از آن و آنرا
 اول معلوم معلوم از آن و آنرا آفتابان لذات المیزان
 الاقران و اختلاف سجا علیا و ثانی علیا که
 و ملاقات علوم طباع و شیه افی و کسوف و علم
 که ام کتاب و لوح حفظ است و کل شیء الحقیقه
 کتابا با علم کسوفی که قسیم است در هر یک از علم
 و شیه افی همان علم در آن است کافا لصلی الله علیه
 لبس العلم بکثرة العلم و انما من یفید فایده
 قلب من بشاء کافا لعل العلم یجذب الیه
 والنهاية الامر بعد الامر والشیء بعد الشیء الی
 یوم القیمة علم من معلوم است و ملکات و انما
 و شیه افی است با انجالی و طویل و ظهور کسوف و در هر یک

و انطباع آنها علم نفعی و احوال عیان موجودات سبیل
 در هر یک از اینها در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 عین شیه افی و در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 است نسبت فذف علوم و شیه افی و انطباع و انطباع
 نسبت شیه افی و فذف فواد است و در هر یک از اینها
 یا انطباع بعضی از مشهور است بعضی از مجهول است
 علم فکری از و هم و در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 منطوق است و انما علی شیه افی و فذف از عالم فوج
 شرح در هر یک از اینها در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 المؤمن تمام علوم بظرف فایده است هر چند که آن
 از افواه رجال و نفوس رقیبه از اعضا و اعضاء
 ذوات جوهریه به آیات آفاقیه و فیه که در هر یک
 و علامات و مقامات خداوند متعال است با و فذف
 و انما محط بل هو قمر من شیه افی و فذف
و انما شیه افی و صفات تجلیه و در هر یک از اینها
 ذات مدیح است که است و فمود حقیقت است

در مقام هر یک از کائنات در مقام خود
 وار و بعد از آن یا خارج از آن شوند تمام شئون
 و ظهور و باطن و در هر یک از اینها در هر یک از اینها
 اشیاء و اولیاء و ملائکه و جبارین و رافضیان و غیره
 معلومات موجود در ویران زمان است تا علم از آن و آنرا
 اول معلوم معلوم از آن و آنرا آفتابان لذات المیزان
 الاقران و اختلاف سجا علیا و ثانی علیا که
 و ملاقات علوم طباع و شیه افی و کسوف و علم
 که ام کتاب و لوح حفظ است و کل شیء الحقیقه
 کتابا با علم کسوفی که قسیم است در هر یک از علم
 و شیه افی همان علم در آن است کافا لصلی الله علیه
 لبس العلم بکثرة العلم و انما من یفید فایده
 قلب من بشاء کافا لعل العلم یجذب الیه
 والنهاية الامر بعد الامر والشیء بعد الشیء الی
 یوم القیمة علم من معلوم است و ملکات و انما
 و شیه افی است با انجالی و طویل و ظهور کسوف و در هر یک

لا شیئی بی آنکه بطور قرآن ماده و صورتها بین
 کما قال علی السلام ان الله خلق المبدأ بنفسها چون
 ملاقی تو که بنفست و مانند نور است نور و صورت
 و این که بنفست و قال علی السلام ان الله خلق المبدأ بنفسها چون
 و المخلوق منه و الله خلق المبدأ بنفسها چون
 ثالثی ما بین خالق و مخلوق باشد بلکه خداوند واحد
 صمد غیر محدود و غیر مفید تفصیل و وصل و صاحب شرف
 و کرم مستلزم نبوت و حدوث یا قدم و استقلال و برت
 و تحذیه و تعطیل است الحمد لله الذی لا مرثیه کان
 و لا مرثیه کون ما بعد کان حضرت صمد
 و خداوند لم یلد و لم یولد و لیل آفرید از برای خود
 بخت فرقی بیند و بیند الا انه عبده و خلقه الا انه
 شانه و وصفه الا انه نوره و ظهوره و حجابیه
 خبر المفضل قال علی السلام ان الله خلق المبدأ بنفسها چون
 بلا کیف و لما شاء ان یظهر حجاب الله الخیر
 نور من نور که لا یبتر عن مقتوی قایل الملتصق

فانما بنفست مخترعاً له شعاع یوقد بنور فقی
 و اتصال رقی شده بنفست و شبات هریت ستم
 و نور شش در شان حجابی و طلعت بجالی است ثانی و
 آیا بنفست سراج صاحب انوار را که از وحدت نور و
 زرقه و نور شش انی است و کره بسیل در توحید شش
 و در حجابی ممکن بود که شش در حجاب و از برای
 وی مقامات است در مقامی موصوف بصفت که خالق است
 و مقایز نقیض است ان السماء و الارض کانتا
 و نقیضاً ففناهما سماء و ارض که تغییر از کل امکان
 و شون خداوند رحمت قبل از نقیض جوهره و فریض
 بر دهنه بس مقوق و حضرت ایزدی در شش و حجاب
 و انوار و نقیضه قال علی السلام ان الله خلق المبدأ بنفسها چون
 فردا انما بنفست الله الذی لا یلد و لا یولد و لیل آفرید از برای خود
 عبودیت هر بر برت است و هر شش از تجریدات باشد
 چنانچه هر موجود غیر مصداق اسم شریف واقع شود اسم اتم
 و صاحب مقام توحید و مؤلف از عناصر کامله و حجابی

موسی و هارون انا آدم الاول و هم این آدم بر تمام کما
 مطرزه مطر است و از هر شئی چنانچه حرف توحید و
 مستطاب و شایسته است علی و آدم استیز مرئی
 محسوس و قیاسات حروف و ادوات بنقطه و
 ذوات اشیاء مشتقات این اصل و جهت و وجه است
 ثلثه شئی مرتب الارکان است و مرکبش خلقا و چنین
 که آن جهت لایقین و تعیین و شان نیست و حساب است
 که این شکل تریع کتاب در حروف متخالفه میخاید و ادوات
 و جویه بود بدو با تمام متمات ثلثه و تریع که آن است
 و اجلی و کتب و کتب مستیع الیه و کلمه جامع از اشیاء
 و اینهاست که نامشانی که است و تریعین است
 که در تریع اول و حرف تریع در مستیع اول و قضا
 اصل مقدم بر حرف تریع است و حرف تریع در مستیع تریع
 بر است و عا و فر مقدم گرفت و در هر دو و در بدو
 که هر دو نیز عظم و حرف قضا و رکن نامحرکه و ماده
 حراره و یوست است مستیع علوی در تمام کلمات جدید

و اینهاست که نامشانی که است و تریعین است
 که در تریع اول و حرف تریع در مستیع اول و قضا
 اصل مقدم بر حرف تریع است و حرف تریع در مستیع تریع
 بر است و عا و فر مقدم گرفت و در هر دو و در بدو
 که هر دو نیز عظم و حرف قضا و رکن نامحرکه و ماده
 حراره و یوست است مستیع علوی در تمام کلمات جدید

قد هر کلمه از سوره و لا یکنی شئی فی الارض ولا
 فی السماء الا بحضار سبع بمشیت و ادوات و ادوات
 و قضا و ادوات و اجلی و کتاب تریعین و کما
 امرنا و احده مثل لکین مرتب کیفیت یوم الامم
 برست و بنابر ریل در آفاق متوید بعد از انهدام
 آفاق مایه و افول نجم سرطان و مفا و لا اللیل سابق
 النهار و حکم تا ویر و النهار اذ اجلی با لاج بنار و ریل
 حکم طفره باطل یوم مجهر ریل آن سبقت گرفته تا در
 او ان و اقران بعظیم که جامع مستعین و محیط بر
 است حکم بنار تریع مختار بر یون آن اجل است که است
 و لا الحین جن مناجی نظر و افانی معکم فراموشان
 و مرجع مستیع بمشیت کما قال الله لا یجاءنک
 بالکینا و المعشایان معرفت الله است توحید فوا و الله
 اعرفوا الله بالله عرفان و معرفت بطور موصوفه عرفان
 است و لحاظ فوا در عرفان در طراز واقع است
 در توحید کیفیت ظهور در ادراک موجود و ذوات

و اینهاست که نامشانی که است و تریعین است
 که در تریع اول و حرف تریع در مستیع اول و قضا
 اصل مقدم بر حرف تریع است و حرف تریع در مستیع تریع
 بر است و عا و فر مقدم گرفت و در هر دو و در بدو
 که هر دو نیز عظم و حرف قضا و رکن نامحرکه و ماده
 حراره و یوست است مستیع علوی در تمام کلمات جدید

است. کما هر قسم اول در تحت قاعده و ما خود از تجربه
 ندانیم و اما قسم ثانیه در هر علم و هر فن و هر فن و هر فن
 و جمیع بیان و معانی که اشاره بچهارین خواند است
 و کلمه جامعه و قرآن عظیم شارق است و لا یقو
 السمناء امواکم فی اول الهم فی الامر فی الامر فی الامر
 بقدر غنیم و شرک بنور کریم است و غنای تحت و غنای
 انوار است و هر موجودی از ارباب علم و هر موجودی از ارباب علم
 کمال فطرت لکن اتحاد در است و جعل فتنه و فتنه و فتنه
 بموقف منجر گردیده نه تثبیت معرفت و اما نسبت به
 الموضع فتنه ذکر و نه یوما اما هر ارباب علم و هر ارباب علم
 بهای مطلق از بار غایب موجودت بنور تحت برادری عدم
 چگونه این عرفان از بار غایب میباشند و اما الی الله
 بجای را در محل است حاج طالب جاوید از هر چه از اصناف
 و خیر و خوف و دود و خوف و کامل عطف از هر یک از
 اقرار نه است و شمس و افق از هر چه در بر تو حال جهان است
 از له است اقرار بکمال الی الله دارد و در مقام فطرت و کون

کتابخانه

مجلس

وَلَمْ يَعْزِفُونَ نَعْمَتَ اللَّهِ دُرُكُونَ ثُمَّ يَنْكُرُونَ هَذَا شَيْعَةً
يَكُونُونَ نَفْسُ تَرْغِيبٍ وَشَرِّكَ بِالْغَيْبِ مَجْهُولٍ وَفَرْقٍ
بَيْنَ شَيْءٍ وَشَيْءٍ بِنَاسِ أَهْلِ الْأَنْبَاءِ وَجَاهِرٍ وَذَوَاتِ
الْأَنْبَاءِ وَكَيْفِيَّاتِ لَزَائِمَاتٍ وَحَقَائِقِ لَاهُوتِيَّاتِ
أَرْثَمِ دَائِمِ الْغَيْبِ وَاحِدٍ وَتَعْرِيفِ تَرَاوُفِ ذَرْبِ الْفَرَارِ
فَرَارِ الْبُكَارِ بِرِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
ثَبَاتٍ مَثَلُهُ بِرِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
حَاجِجٍ ظَاهِرٍ عَظِيمٍ حَاجِجٍ عَظِيمٍ بَارِدٍ وَفَرْقِ الْغَيْبِ
ثَبَاتٍ وَفَرْقِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
بِرِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
مَذْكُورُهُ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
وَكَلِمَةِ مَبْنِيَّةٍ وَثَبَاتٍ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
وَرِ مَقَامِ كَيْفِيَّاتِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
بَلَكُهُ دَرْعِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ
وَحَرْفِ شَيْعَةٍ كَمَا مَقَامِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ الْغَيْبِ

ورشده اول سوال الس بر تكم و در ثاني محمد بن محمد
 علي و اولاده الامير محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد
 اميركم و اوليائكم و در رابع عمه او الي من
 والوا و الجانب من جانبكم و في رابع
 ابن قتيبي و في رابع ثمان كرفته و في رابع
 قرينه و في رابع ثمان كرفته و في رابع
 بيت الولايه و في رابع ثمان كرفته و في رابع
 كره اذ غلوا الباب سجدا و سجدوا فيها لئلا
 ياتيهم و اما امنين فقالوا امين يا عبد
 اسفارا فقالوا امين يا عبد
 عليهم الذله و المسكنه و يا و يا غضب
 من الله و الله اخبركم من يطون امهاتكم لا
 تعلمون شيئا لهم طوب لا يفتنون بها و لهم
 اذان لا يبصرون بها و لئلا كما لا تعلمون بل
 هم اضل و لئلا هم الغافلون هل يستوي
 الذين يعملون و الذين لا يعملون ام هل

له

يستوي الظلمات و النور كان في سنة اعوام
 فهو في الاخرة اعوام اضل سبلا لا تعي
 الا بصا و لكن تعي المقاب و الحق الصدوق
 و من عرض عن ذكره فان له معيشه
 ضنكا و محشره يوم القيمة اعني قال
 لو حشرني اعني فذكرت بصيرا قال كذلك
 انك يا ثناء فسيها و كذلك اليوم تنجي
 و لقد بشرنا القرآن للذكر فمهل من تذكر
 و اسئلو اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون
 يا ايتها النمل المظلم من ربي الى ربك و ايتها
 مضيه فادخلني في عبادي اذ اخرجني
 آيات اربعة و هي شري مودع بل زرب و حو
 ان بيت ما لم صدق و ما هن الا واحدة و معك
 انطوى العالم الاكبر و كل شيء احصاه كتابا
 ظاهر كرو و تذكره العلم فقطة نبيه الغافلين
 ايقاظ النائمين لمن سبقت له امره عند الله اعلى

انما

و همانند لایلا بقدر معلوم هیچ برحق نیست
 و آن من شئی الا بسبح محمد کردید در حقش بلکه
 ایکم احسن علام بر سر زمین کان و جوفها و دبه
 فلیعلم من لا یصلحها مستح از کائنات کان
 مناجها من یجیبها و نشیده در شهادت و محبت لایزال
 متصاعده اند بی کمال قوی بر ایشان عرض شود و لکن سوره
 و جهات تعلقات بر حسب قضاوت است نه محلف شده و ثبات
 هر چیزی بر هر نوعی عبودیت است و قوه بر شایان است
 و هیچ چیزی خالی از این سرشته پس هر چیزی را بکار و
 انوار و وجود و محو و سحر و کیمیا با اختیار ذات و فطرت
 که با جبر و جبر و تقیض و تمی و طرق سیر و انما جهات بود
 بر حسب طلب این است که هر چیزی که است انجان می باشد
 آنچیز که بخت آن نباید است فالعالم علیکم ان تعلم النما
 کیف خلق الله الخلق و لم یلق احد احد الا ذری
 انکه هر چیزی با خست سیاق تمام رضای امور سببه و حقیقه
 که آن شئی را اراده و قدر و قضاء و اذن و حکم و کتاب است

بسم

بنفسه لطفه بدون تقویین و جبار در روان و آثار
 با بکار حضرت پروردگار تخت و الله خلقه و
 تعلمون و ایجاد انوار وادی که بسته فاعلیت کر فیکر
 واقع است در احوال کل کائنات از ذوات و صفات
 بعلم و احاطه خداوند است بر کائنات بر حسب خلاق
 میولات و ارادات ایشان با غنی صانع از ایجاد
 در ظاهر و باطن و اول و آخر و حکم و استوار است طاعت
 قال علی علیه السلام غنی فی الاول و الاخر مستغنی
 فی الباطن و الظاهر لا یحیط فی قضیه و لا
 منبلی فی مشیه و لا ظلم فی تقدیر و لا
 مضرب من حکومته از اح الی کل فی کل
 و سقوی التوفیق بین الضعیف و الشریف
 ممکن از آراء المأمور و سهل و سهل اجتناب
 المحذور و بکلف الطاعة الا ذری
 الواسع و الطافه است طاعات مادی و دنیوی
 ذاتی و غیر ذاتی جدید و نهایی مقصی اخلاقیات و عبادت

که از تعلق قرانی از این الامرن لغز وین بقدر
 تصرف هر یک از شئین انوجا در کثرت و تعدیل
 هر یک از امرن از باب مفاعله بفعل و تفعال
 جبر و تفویض موهومی باطل فاسد است بالذی
 اوجی ایک و محض تمیذ میلدن متضادین است
 از فعل و تفعال فذل الله افعال لاجنا کالوج
 فی الجسد و فعل و تفعال شئین قدر خد است
 و نتیجه از هر دو که در این جمله تفعیل و تفعیل
 امرن الامرن و منزله من امر لئین با اختیار
 و حکم کل کونم هو فی شأن شئونت جدیده و
 انوجادات طریقه از شئیات و امتاعات مالانیا
 شئیات ظاهر است و در هر آنی بحسب کلیات علوم
 موت و خلق هر شئی را حاکم است و از برای
 و عالم غیب و رؤی او جز و ما و کذا لک در عالم شئها
 و رؤی شئ از خزیه لیمان با کون هر خلق و هر شئ
 بعالم نمان موت و ظهورش در خلق و هر شئ

شئی واجب

در یک

محل است
۲
بیک

در

موت است و در هر آنی این حکام از برای شئها است
 بلکه مرتب شئ است هر که ملاحظه روح به ملاحظه و سبع
 آن خروج از لغات محال است بقضی فخر روح در یوم
 الله بقوتی الا نفس حین مؤلفها و کل شئین با
 این الامرن است بعیت خصال سبعة و اختیار هر یک
 و در جمیع امثال از این امرن بشهر و عیان در شئ
 حکم فران است که خلقکم من نفوس واحد و خلقکم من
 و کوجها و بت و منها رجالا کثیرا و نساء و اولاد
 و عدت امر الله حکم بر یان و عیان در ذات محال است
 چنانچه سکنین که امثال حاصل از خود و بس است و بس
 امر و حد است که آن غیب است و محض است جمیع مردم
 و جموع تا یک مستتر شئید و حد ارادی که قبل از روی
 و اشیای غیره است و آن نیز بجمع از ان الله لم یخلق شئها
 فردا اما نمانده است للذی اراد من له لای علیة از برای
 شئ بل ما نفس و تعین آن هر ماله و صورت او نمید
 ثابت است و در آیات فی شئها است که لای علیة است

وادی

در یک

و فرض اینست باینکه در مصدر ذوات و فعال که
قبیه باینست شرک است بل در صورت وقوع جبر
و تقوی صور منشأ واحد و اختیار ثابت است چنانکه
عنه که زید ضارب نفس خود علاج مرض خونابه
باستفراغات و فضادات بمباشرتش خود بلکه در
محیط کفر است و در زرع و اعدا و نصب و هدایت و جمع
کفر رافع شرک و هایت صورت است و هر که بخواهد
قابل در ذوات و فعال که در شرک است قال الله
من قال بالجب ففقد کفر و من قال بالقبول ففقد
و تقوی استقلال و بیت طوطا است بخلاف جبر و جبر
که مع عدم الکفر و حق است که در مقام ذوات و فعال
و فی بعین الله بنای بلکه توالی از فرق و غور در مسئله
قدر و نظر در مسئله مستور و مفهوم بنایم است که
و هر که مشمول غایت قاصد اوسع میاید از
از ما بن سعادیت ما را را ده والا او که شر
و حتی از اثر جبر بعوضه بر صفات و سیر الیه صا و علما عیانت

و سه غرض مسئله فرض اینست مخالفین است و حال آنکه
بشهادت و مانع است که ان بشار الله رفع
مخالف است در اراده چنانچه حراق عید و محبت شرک
و شس است بکفر و ما و بیت از مرتب و لکن الله
مشهد است که تاثیر نار از آن ظاهر است بدون
تخالف فعل حراق و تباین آن و تباین در مظهر است
و منظر تقنین طلعت است چون فیکون مفعول نبی کن
و قال الله عز وجل ان الله عز وجل ان الله عز وجل
و این نار را ده است در در سراج و باج حق و جبر
غیب است یا تاریکیت غایبه در اراده است یا تاریکیت
و لا غیبه مقام بیان است که در غیب معاذ که ذات است
مستور است یا تاریکیت غایبه و غیبه است که در غیب بیان
و عیان است و تمام جبر و جبر این مقام بی فکر
بدا و مجرور و اطرار و بدو از فعال سبب جبر است حق
بدون کتاب و مرتب است چنانچه منطوق کریم و ما
کان له یقول ان یالی نایب الا باذن الله لکل اجل کاتب

و در اینست که

محو الله ما يشاء ويثبت وعند ام الكتاب
 و ام الكتاب لوح محفوظ است که هر چه بآن
 بعد از ظهور ارباب جنت و نار مؤید فوید که فرموده اند
 فيها ما ذا من السماوات الارض الاما شأنا
 و تلك عطاء غير مجد و ذلک خبر کل امر علیه
 است در لوح محفوظ در سه عالم باین و کفر شریک خدا
 در دعا و لیل آخر شهر رمضان فرموده که کل الخیر علیک
 و کل الشریک یتبک لا یتبک الیک و لا یسبح
 لذنابک و لا انت تحبه و یرضی به و یحبهم
 بر او مطلق شود در عالم محبان و مرتبه خصال و فضیله
 یا قوت عارض شود بر او و محبوب را چنانچه مضاعف میشود
 مگر خداوند عظیم که ممکن نیست در وی زوال و فناء
 و من عمل کل شیء الا وجهی و اتته بکبد و اجتهاد
 از برای سبج و موهبی باشد غیبی و ظهور شایسته
 کمال از جمله بجا از طوری بطوری موجب است و لا یزول
 و محو و نیست بلکه شایسته است بعد از شایسته و کل انوار

ظهورات عند ظهور حال شمس در محال و لا یزول
 و قضاء البرزخ استحقاق کسب است طبیب
 قال الرضا علیه السلام ان القضاء هو الحکم علیهم لما
 یستحقون به قل لن یضیعنا الاما کتب الله لنا و ان
 بر حسب منظر هو الما لک لما ملکم و الفاء
 علی ما افکر و هم علیک و استبان را بر طریقی
 سق میکند چنانچه غیر عظیم بر قضای مستقرات و اعدا
 در طهر و طهر بدن از روی استند او شده است
 اینست معنی قضاء الله در حق طالبین خیرت و ثواب
 تفسیر فقره اخیر که و استعد علیک لک القضاء
 و لا یجئک فیما کنی جری علی وجه قضاء
 حجت از برای نباشد هر که حکم کند خداوندی قسط او
 از باب اقامه الاما شایسته باطلتها از حق ابقا و مجازت
 نفس بر وصف آن کامر و الهیها کما انظر باین
 و کتب به عره از آیه ام حسب الذین یملقون قسما
 ان یکتفون ان شاء ما یحکون باینکه خبر و شایسته

در این کتب از برای طالبین خیرت و ثواب
 و کتب به عره از آیه ام حسب الذین یملقون قسما
 ان یکتفون ان شاء ما یحکون باینکه خبر و شایسته

تکراضای خدمت منجبت مثل آن از این کفر و موم
 ام حسب الذین **فما** اجزوا التکذبات
 ان يجعلهم کالذین آمنوا عملوا الصالحات
 سواء مجاهد و ممانهم سواء ما یجکون
 وعدا و نه من کفرته و لا یرضی لعباده الکفر به
 کما عمل در قوس اعداد در کعبه کبریا که در بار او
 بروردگار است نه با هر و رضای وی **فما** اجزوا التکذبات
 که امر الله و لو شاء و لو با امر الملیس ان یجکون
 و شاء ان لا یجکون و لو شاء لاجکون و نه فی ارض
 الشجرة و شاء ان کل و لو یثابره با کل من کفر
 کجایکه شیت و شیت است غنیه و حتمیه متعلق به
 طاعات و متعلق حتمیه سینات است و سر در مطلق اعمال
 خستیا و رضای عید است هر که القافس و قفای
 اراده چو کعبه باشد بن معنی که طلب است و علانیه
 و برادرات داخل و خارج خوشنودیم در مقام
 و اما در شان حرف ولایت و ربوبیت سخن بفرمایند

و لم و کیف کفر محض و شرک خالص است فالعالم
 و بل لمن قال کیف ذاک و کیف ذاک هر که عرفان
 بطلعت ظاهره و نور صبح الازل حاصل شد بقا
 از کلمات متدافعه و شجاعت ظلمانیه و عیون که در
 مانعه از انوار سا طعات لم یزل مرتفع مظهر بطرا
 هستی بوداریستی خواهد بود و لا زال در صبح الازل
 بمو قای این مقال از قرآن که و ما خلقنا السموات
 و الارض و ما بینهما لاجلین ما خلقناهما الا
 الا بالحق و لکن اکثر الناس لا یعلمون فاطروبی
 حجابات رسله با چشم حق بین شاه روشن
 صاف و قاطع است که دنیا ما خلقت هذا باطلا
 و این منافات با نبش با صبر عباد در مقام تنزه پروردگار
 از نقصانات مکملینه در ره قوسین و ظلمات ضدین
 در کعبه بین بیاب الایه و الایه نوار و چنانچه در حق
 المصنوع نازل است فما اصابت من حسته
 فمن الله و ما اصابت من سینه فینک

فل كل من عند الله كما قال قل الله اعلم
 وجبر وكونكم نذون لذهب الله بكم وحيان
 يقوم بنون مجمل برابطه لطف ~~الله~~ ~~الله~~ ~~الله~~
 رحمت است وكنه حكيم ثواب وعقاب وهر شرايع و
 وارسله سل و انزال ال كتب ونبات لغو و باطل است
 بلكه باب هر معرف و نه از سرگشته و سلسله
 كونهات غير منظم كرد يديت در هر يك سر و مورد كه انه
 جعلك معصيتنا ادم سببا لعاقب الدنيا
 وچند معلوم است هر شيشي را است مقام است فل
 و عالم و محيط بر هر كه جامع است تغيير دنيا با اول
 و تغيير آخرت بدوم و ثبوت مطلوب نبات است
 و تسع خبري خارج لشود از قضاي اتي بر مقام
 عوديت مقام فخر كه حسنه و نوبه و امور نها
 و بشها و حسنات ابرار سنيات اقرن منزه و
 است در نفع مقام عالم در رتبه عقل معاوي است و حسنه
 عقلايه اخرويه نيز در نفع مقام ثالث مردود و اركان

ايم

م

محرم است الدنيا حرام على اسر الاعرف والاخر
 حرام على اهل الدنيا و ما حرامان على الله
 و حكم صم سنيات كه از اهل ولايتند بشرط دخول
 در ريت ابرار از ريش بتدل است اولئك بتدل
 الله حسانك ملكه اهل الله مؤل شيند و عصيان
 فموتن كرمه و لا يسئل عن ذنوبه و لا جان
 و اهل الله كينند كه در مقام عبوديت سر خود را فخر
 عصيان و خطا و نقص و غور مي دهند تا نكره از مقام
 نموده بفرصات از خدا و خود بفرصات بگذرند
 در طبع حد يسبح له سلام بعليه ماطلع كوكب الاماع
 و غريبهم الله و اين انوار الالهيه از حجاب سنده
 و وقف بر عيب و شهادت در مقام عيان و طافت
 بر جول اراده غرضند بر سبط نقباء و اركان و مقام
 و بر برتر است چنانچه بان حاكمه و انوار الهيه طلعت
 حضرت است متعين بفضال سبعة محمديه است در مقام
 فخر و اكمال طراز طلعت نفعاله مفعول است كه از راي

و حبه و طاقا

طراز

این مفعول طرازات مفصله و طلعات زمین لعل درج
 اسباب است ^{بمقدار} اطنافی که مؤلفی الهی فی هویتها
 مثاله فاطمه عندها انما یحکم من از وی در اصل
 ایجاد و طاعت او جاد ثابت است ^{در} اثر کامل کامل
 و سه ت بیخ حال بنا فضل لم یزل و عدل حشره ان
 چه متعلی شیت که ذکر اول و اراده بر تعین و تاکید است
 موافق تمام اشراقات لایذیات و کوسات نه
 مترادفات و مقابلات است بر حسب موم قدرت
 و شمول علم و غایت غفر متعال و متعلی قدره هند جبر
 و موافق جبریه و قضایه اتمام شریک مشهور و ما مفصله
 جامع امکان و اکوان از سره و در هر زمان و هر
 عالم بر عوالم لایذیه است و در ^{در} عالم از وی و جل
 و کتاب از برای شی بر حسب اقام ثابت است و هر یک
 از مرتب سبوع نیست بقدر اصل و لکن نشانه
 نسبت بار بعد از لوازم و ارکان و نهیانه و این
 ملک که نیست سوار از انجمن حضرت مالک الملک کسر نند

شون

و انرا دایت شتم و ایت نعم او ملک کبریا
 چنانچه در صحیفه سجاده و سوره مود که وصف
 و اصفین عاجز از ادنی مقام است و اسطی
 ملکات علو اسطی لاشاء و دین
 بلوغ آمدن و لم یبلغ ادنی ما استانش
 بایمن ذلک قضی نعمت لنا عین و در
 و ارد است که اللهم انی استلک باسمک
 العظیم و ملکک القدیم و تغیری در ملک
 خدا و نعمت حضرت محمد جل و علایت مکرر است
 ان الله لا یغیر بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم
 و در این مقام شیاء و زبان دارند که تغیر مشهور از
 بحو و ثبات و بداء که نفس سید لو محانت حفظ
 شئی چه آن لازل جاری میخند است که آن حق اقل
 و کل یوم هو فی شان است و است رسید از برای
 خدا و نه عالم در مرتب شراقات و ملاکه و سباب
 و قضایه است اکوان از لوازم و میده است و بداء و عبادت

در این مقام شیاء و زبان دارند که تغیر مشهور از

از ظهور است که نسخ کونیات است بر حسب طایفه
و هفتمات شیاء که بآن ثابت صانع و خلق جدید
و هفتماد و فقر شیاء حاصل و عظم عبادت است
قال علی بن الحسین ما عباد الله بشیء اعظم من
البدء و قال علی بن الحسین علم الله علم من علم الله
مکون مخزون لا یعلمه الا مؤمن ذلك
بکون البداء و علم الله ملک کشفه و سوره
و انبیاء و مخ یعلم ما علم مخزون ما ان یکن
مخزون و حرف رابع کلمه تا به است که تس آن لوح محفوظ
وام الکتاب و علایه اس بداء و لوح محوشت انکه تجلیا
بدایه و بارقات محتویه مہایان ربنا رفات صریحه
سیا بنده معنی یمن به کلام سخته را در میا کلمات
سه مدیه ظاهره و یمن بوسطه و دلالت کلمه
بعد مات جبروتیات در طلعات و آثار کم فی الاثار
ذرات مہایه و چمن حقان زلال و ظواهر لایزال و مظهر
حق متعال بنور فہم و طاعت ملائک و ملائک و ارضک

بصیاء و عشرت سہا است و ارحمانی که از ظهور قمر لاج
در سیدہ بقدر بعد از معرفت صبح مندا و تبر فواد که
رکن حمراء و وصل سنا است منور و تجلیات مبارک
قاموسیه و ہما را بیکینہ نازلہ نقطہ ثابت و سکون کن
و موقوف ساکن لا بد مرک بال سکون کہ نفس حرکت بر
نفس است و بداء ظاہر در تخیل و حقیقت و حقیقت محیط
محاط است و بداء غیبی کہ بر نفس نجوم در غمہ ظنک
ولایت مطلقہ محیط بجا و لیا و ہما و طاکہ و سئل
عالم تجلیان بکہ بر ہم نیست ہما از آن سند و مستند
ندای لولون در لیلہ ما عندنا را کہ شرح مقالہ رسید
اکبر صلا علیہ السلام و الہی الفکر فخر حق در الجبر و طایف
فرمود و قوال مہایہ را بخطاب جمالی اذن نمی براج
افصح ربوبیت بزم غناء خواند پس بکر فلاح و دوران
انجم و کواکب سیار برودت قمر سید را بجزارت سہا
زابل و نامی موا و صلحہ را بر بروجیت و سہا و مایل اصل
تا کہ بداء و اوار و قضا و مضار در مقام نفس تحقیق

واراوات ایشان متعین از حق است اما چنانچه
 طالع هر آنی بشود و نه بیهوده و نردی و نکر حکم
 و بر فراز بزم هدایت اعطا و تا فامین او امست بفرست
 استجاب رتباب لنام از فراخا و ذریه انا فوة
 اعین و اجعلنا للمتقین اماما بعد از حکم و لکم
 فی رسول الله صحت بفرز عظیم و من عظیم
 بزرگسار نشسته و سبعین و سیای آن در عرش ظهور بداد
 بدعوت فائق و در کل کسینوات کمال کسینوات
 فائق و رائق و بشهادت اربعه در ناسوت در ربه که
 فوق لاهوتین و سه فی الزجره غلظت فائق که انما علی
 المتجلی فی احوال من فی قدر فی الافق لا اعلم
 العلی الاعلی و ذلک بکم ما کذب الفواد ما رای
 فلا تمارونه علی ما یری الکم الذکر و له الله ملک اذ اتمت
 فیضی در عرض ظهور بایات الهی غیر مخلوقه حقیقت و
 است در نفس آنکه و قلوب صافیست سینه بنور الهی مستجاب
 و لامع است که انما یطلب بکل مکان و بک عرفک

در

و در سه هم محزون که ظاهر در هر کن فیکون است
 و لایح است که اعرفوا الله بانه فوق ما کان و ما کون
 فی است را قشریه که اقلام جلام نر میه بداد و مواد بلوح
 انو جهل تجزیه فرعی از ششم لایت از لایه بر خط بقا و عظام
 و کلین شیخان امام علیه السلام ظاهر منو محض از وجه
 تفاسیر بر خط سبعانه قرآنیست که انما فی صفات
 در بدو بسط ید الله العلیا و یعلی افعیلنا بالخلق الاول
 بل هم فی لبس من خلق جلد بد که است بداد و جویست
 هند سینه صعودیه است در طراز اول آن که بها هو
 و با د شکر صرف است فستغفر الله علی لک طهر و
 استغفر الی الله الشیخ الاکبر محمد و آله و سادات البر و لکم
 سلام الهی علیهم بعد در کل حجر و قدر و ثواب و شجر و مطلق
 به بقدر الهی مستقر و الکن الاحمر و لایط الحمر و شمس المعز
 ما دام النمار ستمه الا قولی لیس لیس لیس و لا سحر و لا سحر و لا سحر
 و انما فی الهیة ملک حد و محسوسات انوار کمال
 و رتبه و شیات و اراوات متعلقه بمطرات به امیر و اراوات

در رتبه احداث ناصفاً قبل از مضاف و بعد از تمام است
در رتبه کتاب کون بر حرف مقدر ما بین کاف و نون
که سطر در لوح بر قلمون بنفث شده قیة و غیر طلیع
متعلق حضرت چوین بیدایات دلیل و بنهایات همون
است که آن المبتد و الاخراد لا مضافات لاصفاً
همین نزد علم ان الله لم یزل شاکنا مریداً افلا یحیی
بسر النوح بعد نفی الغطیل ثابت و نور ان الله
لم یجل لشیء مرتین نفی لشیء محقق بشهادت العباد
المطابق للبرهان و لعقل المستعان لم یلزم غیر و لقرآن
بناید خبر الزور و التیما که ان الله یعلم ما یهکون و ما کان
و اذ ما ب ما اوحی الی سید الامعان و لم یزل و هو علی
ذلک قدیر سلطان کا یظهر فی آخر الزمان فتدکر الیهما
ان ما سیظهر الفرقان و بطم القرآن من ذکر امر حق
ش نزع البینان الا انه یوقر لسان عین المیزان و حق
الذکر الاول و غیبی لا امکان و شهادة الامر
و علانیة الاکان و نور الاعیان و ظهور الانان و جان

و اصل شجره و اراده در رتبه التیما که سر و پا
و بنوت است که اراده الیه فی مفاد برامون
نهیض البکر بمقتضای حکم ثم یصد من
بنو تکم الصاد و عکس افضل من احکام العباد
که ان الله یحکم کل شیء در کل شیء بدون حجاب
من دون دلیل و برهان فانها شان بخبر الزمان
و تالی القرآن الذی یلهمهم یفکرون کا قال فی المنا
و تالی القرآن القرآن یلهمهم و لقد
کنت مع عقله من هذا فکفنا عنک غطاؤه
فیصل الیوم حدید که شریک خداوند و حید
در نفوس جامع و کلمه غایبه و حجاب لغو و قدرت شانه
که و با سماء که انی صلات اذ کان کل شیء فی غطیه من
در علم و حیرت الله یخبر السما و الارض بما ینزل
عده حروف جواد که و یغفل من شکاة جسم و زخامه
جان را منور نموده که فروع تمام سبع و غیرین و حیرت
در نفس نفوس و حیرت کشف غطاءین جامع نورش

اینها ذکر کردن

در کل بکل از کل در هر آن مستفیض و رفع ظل و انبساط
تخالف و تعارض گردد و الآن کما کان قسما کل
الظواهر فی کل بقول کل لکل لکل فی العالمین جمعا
و سجا الحیط بالربع الربوبی البوی العلوی الامانی النور
جامعاً منیراً و یاسیداً مهیماً و جیاداً صمدیاً و
سجناً النور من نور فی انوار النور لدر النورین بعیا
فمن اعرض عن النور فله نور علیاً و من قبل علیه نوراً طریاً
و من اسلم او توقف و تحیر او شک فان له نوراً قدیماً
و سراً اخفياً و من آمن و عرف فهو فی محاسننا ثم فی
السطح طبعاً ثم فی الظاهر جریاً و باسراً علیاً فلا احد لا هو نور الله
قدیماً بعیا علیاً و ان جملة شئون الهیة حقیقة
محمد پیر که ظهور جریاً مع کما کان یحار و ما یكون کوان خاتم
بنیاس لف الزن و نذیر عالمیان و صاحب شرف ان
است در کل بکل از کل از برای کل در تمام شئون انسانیة
و ان جملة شئون الهیة حقیقة محمد پیر که ظهور جریاً مع کما کان
تمام الکوان و تبیان جامع مکان است جریاً طریاً

و در مرتبه باطن بر قضا انقیض استعدا زمان وی اله
یوم الهیة و شمع مستدام انجاب روح شمع آبیغ
و طور سادس است چون اول است ای شمس
و بد و ظهور برق انداز و هدایت لایزال و انوار
روح انسان در طور اول از طوار است و لا بد است
از تکمیل آن ظهور بطریق است که سران است در هر مرحله
انکه لازم که مژدی شمع آبیغ و مژدی است تا انکه
استعدا و شمع جدید و سنت جامع بعد از طور سادس
که کمال روح است در نقطه مفصلة علوم و قهر از فطرت
ارواح کائنات به من تروی فی فکر متفلس و هر کس
مستغنی از مکان است تا تا سبب کائنات از برای
مخلوقات ظاهری و باطنی و زیدان من علی الدن
استضعفوا فی الارض و من جملة شئون الهیة امام
انام و وجه الدنایم بطولت عام در طوار و محو غلب
به ظهور و تصور برای صورت مشا و در ذرات شمس
و حجابات ساجات احدیه بطناید و ویل شمس با انشا

ان مقام که کاشف از ترک اولای قریب علام بود و حق
 خطاب هر آینه رب الارباب در رسید که نه نزدیک
 بر و برین خرام و نامه اخراج را بهیچ وجه ممکن نیست
 و به مغوی بشهادت و لغد عهد و پیمان
 ادم قنسی و له بخند له عرفا در ملا اعلی محمد کریم
 و غیر این خوانند که ما عهد ولایت را در عالم ذر
 از او و از فرزیه او که تمام سلسله ثانیست گرفتیم
 باینکه ما ترافق اچا و کردیم بلکه در تو مقامات را
 بر قضا قدرت و علم و غای خود مقدر کردیم
 لا شریک له فرقی مابین ما و تو باشد در کالات موقوف
 و حدوث و از تو حجب ارادات تو با رفع
 مودوعات کامله و اسرار نوریه با طهارت
 عهد ما فراموش کرده از دایره القرائن را بدایر
 غیب نموده تا الکه فوائده منعم را در سفر دریافت
 کرده باز گردد و آورده چنانچه بخواهد سوا حق و زواله
 در آن اراض و از آداب قیام میرداوند تا بعد از این

و عهد

و حصول صحت نیست که باقتضای طغیان در آن ضلالت
 توان و اقول قریب سلطان و اقتضای سورت بدو
 غایب مکان و اتصال نقطه چشم بدو نور برع انسان
 و طلوع کوب حار و یاس حق بر آبی سلطان و عموم
 آبی طیل اعلی عرفان و حقه و مواد و صور اکوان و عیان
 و حقیقت جدیه و مغوت بدو بان است که در کوشش
 هر شبی بشناسد از بعضی مرجع کل است بکلمه سوره یاس
 راجع و شایسته نقطه شاعر در مرکز قلب عامل بقضاء
 مرتبت مشهور در وجود علی و علییه فی کل کمال لکل
 من العکس و در عین و علانیه و غیره و ظهور سوره یاس
 شریفه نظر میباید علی و اسباب خصوصیات بروجه
 اطلاق و لا تعین که آن نقطه صلوح و نفس مکان و اول
 تعین ظهور حشرش جان است در ظاهر تعینات و تعینات
 در کل عوالم و کائنات طلعات و انبیاات بدانیه و قیام
 نقطه یسوع و اول النهار خصوصیات ناظر بر علم راجع
 آن صلوح لا بشرطی است در قوایل بشرط اختیار و یک

از خصوصیات آنکه جماله و مطهر آن واقع شود بر
 حب قضاآت سبایه و لازال شنی و قضاآت
 صلوح مطلق است به بسته طلب قوت و خاصه منصف و نظر
 بطراز فیه گردد و لم یزل کلی لا یزول علی ظاهر بقیود خصوصیات
 و ذریه است و لا در هر اوان و زمان قضاآت دفع قایم
 ظاهر شود بلکه در حین واحد خلاف مقام سلبین و طلب احکام
 مختلف آیه چنانچه این نظر خلاف قایم جبار و آیات در
 اشراق و جماله نهایت و اما امرنا الا واحد
 فخره و کن من است کن و خلاف حکام عباد مومنین
 معتبره در هر آن حکم آنکه لا یغیر بقیود حق تعالی
 ما بانفسهم دلیل بر علم خداوند حکیم است و لا اله الا هو
 هرگاه خلاف مرتفع باشد در آن دفع کسب ادا و اشیاء
 مراعات جهالات در حین ظهور حکام و قیود حکم است
 خلاف مناسبات باطنی است چنانکه کل اغذیه بر معدن
 المزاج مجوز و نافع است چنانکه هر یک از آنها که در آن
 الحق طلب نماید از روی ضرورت این سلیم و طبع موزون مستقیم

در هر اوان و زمان قضاآت دفع قایم

و تقس خلائق در اقول به و صودش عرفی علی ظاهر
 ظاهر شمس تربت و قزوایت مستشرق بل حکم قضاآت این
 الله که آنکه ولایت و سرنوشت است حکام بقیه در حق کل

اصول در شمس حق در تمام فصل بود است از آنکه
 در حق است که اقول تقس آن الله و صودش حکام را
 علیه است که تقس در العلیب در حق است
 در اوج کرات هم و اوست و الله که الله را بقوله
 و اما جعلنا العلیب للذین یظنون انهم یظنون انهم
 لغف من یظنون انهم یظنون انهم یظنون انهم
 عقیب و ان کانت لیکبریا لا علی الذین
 هدی الله فیسلی و یسلی و یسلی و یسلی
 و الله المشرق و المغرب قایم و لا یزول
 و یسلی و یسلی و یسلی و یسلی و یسلی
 در هر اوان و زمان قضاآت دفع قایم
 ظاهر شود بلکه در حین واحد خلاف مقام سلبین و طلب احکام
 مختلف آیه چنانچه این نظر خلاف قایم جبار و آیات در
 اشراق و جماله نهایت و اما امرنا الا واحد
 فخره و کن من است کن و خلاف حکام عباد مومنین
 معتبره در هر آن حکم آنکه لا یغیر بقیود حق تعالی
 ما بانفسهم دلیل بر علم خداوند حکیم است و لا اله الا هو
 هرگاه خلاف مرتفع باشد در آن دفع کسب ادا و اشیاء
 مراعات جهالات در حین ظهور حکام و قیود حکم است
 خلاف مناسبات باطنی است چنانکه کل اغذیه بر معدن
 المزاج مجوز و نافع است چنانکه هر یک از آنها که در آن
 الحق طلب نماید از روی ضرورت این سلیم و طبع موزون مستقیم

من عذاب الیم و من یحب داعی العلیب حیر
 الأرض و البس لیر من و نزل الیها اولئک ضللا
 مدین و آن در اول ظهور است تا آنکه خلاف قایم و مومنین
 فشنه و یکون الذین کلده در و عزم مردم بر ناسه
 و تمام بظهور این است بر حکم آیه و یوم بعرض الذین کفروا
 علی النوا و البس من الذین یحیی در آن یوم پس این سخن عام

از هر صیانت که محال و مظاهر آن واقع شود بر
حب قضاآت اسبابیه و لازال شیئی و قضاآت
صلوح مطلق است و بسته بر طلب قوت بر خاصه نصیبه و نظر

بما بانفسهم دلیل بر علم خداوند حکیم است و الا الله اعلم
بر کاه جهات مرفوعه و در آن تفصیل که تعدادات و اشیاء
موانع است جهالات در حین ظهور حکام و قضاآت حکم لیه
خداوند مناب باطنی است چنانکه کل اغذیه بر معدن
المزاج محو و نافع است چنانکه هر کس که آنرا که از آن
الحق طلب نماید از روی فطرت نوح سلیم و طبع موزون مستقیم

فی نفس خلایق در اقول بدو صعودش عرفی قلی طاق
ظاهرش من نبوت و قوت و لایت متشرق بل حکم فحونا ایند
الدلیل که آیه ولایت و نبوت است حکام بقدر در حق کل
ان تعیل جاری و بعد از خدا فی مستند و ما مورا بعد علم
از افواه رجال البحر اعراض از قرآن ولایت و نور است
از صرف حق منصرف و حکم و قهر محبوب و محبوب بن ترانه
مجاب که از زویند الیوم بوقت المعلوم که آن ظهور
حوت و رجوع حق و ارشاد آن مهدی الی الحق والی
طریق مستقیم است نه افرا به که با حق ما اجبوا
داعی الله و اصوابه بفر لکم من فو بکر و بجز
من عذاب الیم و من له محبت داعی الله فلیس فی
الارض للبس لعز و فز اولیا اولیک خلا
مبین و آن در اول ظهور است تا آنکه خلافت قیوم حاکم
فشد و یکون الدین حکم در در و عرض مردم باز
در قائم بظهور ارض است بر حکم آیه و یوم بعرض الدین کفر و
علی الناد البکر من ذاب الحق در آن یوم پس بن تحلی عام

و ظهور تمام دفع مرض بالغه و که در آنجا جبهه نام خواهد بود
 رفع رطوبات او تمام صاعدین در دره شرفی بلک معوض
 مستطیل با طر اشراق طلعت سهای تیرین در جوامع
 و کل مرام خواهد بود تا که عرش حقایق کل مستند نور و اهور
 ظهور متعلی بر طور کل مکان یکی کسوت اسماء رحمن کر وید
 کل را بکل از کل در کل تبدای از مرتبه دعوت و از
 انجا بندی بجهه الی انما حق و از انجا بندی جامع عالم
 ان انا المقطع لبحث الباء و از انجا بندی مقصود
 در تمام ذرات تمام درست مستوره تیر و فصل مظهر عدل
 هر چه که است و افاض لم یزل است در کل شی از کل شی
 بکل شی لکل شی در کل ذات مستفیض که در ستم است
 با طر شمس است ان از عیان جمیع معانی آن و حجت قلوب
 و بوجوه و اشارات و حقایق و لطائف و دقائق و نور
 و رقایق و رموزات و لغز مغال و لغز خطای و لغز کلمات
 و مفاهیم و تدلیات و تفسیرات آن هر چه جامع اراده
 رحمن است و یقین با که هر چه در ارای تمام حکام است

از مقتضیات مذمت است که جبار الی ظهور در این باب
 به شمار است که کوشش که استخرجت جمیع ما محتاج
 الیه الناس بلکه از ضروریات دین است که خداوند
 عادل و قادر و عزیز است ترک او با هیچ وجه جایز نیست
 بر هر شی را جامع هر شی بلکه کل شی احصیاء
 کتب با نفقه هر حکم که و اینده حتی لا یقال لو کان که الکاف
 حسن حق که حجه به بالغه بر فان لیست حیثوا لکم فاعلموا
 انما اتزل بعلم الله ان لا اله الا هو و تمام معانی
 که باراده و علم الله معانی نازل است معمول است و بطریق
 صدق که من افرا الظاهر و لغز باطن لایست
 که بنفعهم ایمانهم و من افرا باطن لم یزل الظاهر
 لایست بنفعهم ایمانهم که ظاهر الا با باطن و لا
 باطن الا با الظاهر علم ایمان و وار دین لایست
 ظاهر و باطن قرآن است بالبرهان و یقین نه کل حق
 و هر یک که قبالتی و از حق است فانی الله دایم است
 و یقین الارادة فی العزیز و علم لایست لایست

بروی

والله في كل ليل يخلق سبعين سائر الناس وفلكا للذات
 الكل في القرآن فاعرف بها الله ان فان السجود
 التعطيل معدومان من جن الذي خلق سبحانه ذلك
 فصل الله سبحانه لاهل طه م الوجدية من اصحاب السجود
 والميزان فان شأن اهل الوارد في الحج فانه يدر
 لفطرة وانشاء ولبيان لا يماز في الكتاب ولبيان
 على ما يعرفه شباهه الله ان فان كلاما موباه عند
 مصدر القرآن فاستمع با اوصي اليك من ربك
 وكتب من لبيان فانه انك الا الشيطان
 فاذا علمت بذلك فان لك البيان بل انت محله
 في كلام به وايات حرك سبحانه لرسوليات فعله
 وتمام معاني احكام ان جميع انما لا لانهما فوق
 حجب واما مور بها است وخذوا من حكمه فليست
 تقان است وتعودر ايجاد شئون ربوبية وطو ما زده
 بنسب مكلف تمام انما در عمل محاربت وكتاب
 يكون بر طبق تدوين است اقر كما بلك كفي بفسادك

منه

در قرآن

الم

اليوم عليك حبذا ولكم في رسول الله
 حسنة وحكم خرابوا انفسكم قبل ان
 واقع وتفتح في الصلوات واذ اقموا الصلوة
 كان وحشر خلايق عند به لى المعراج مبرجوه
 از برای بصیرت و اما ای کتب حق بر طبق نسخ قرآن
 است و اینست که است و اما ای کتب حق بر طبق نسخ قرآن
 و اما ای کتب حق بر طبق نسخ قرآن
 و آون به در روح به و به است و کتب حق
 الا ان شاء الله و طایف رحول راوه به است به کادر
 سیرش در کتاب وجود است به کادر احکام را سماء را و به
 مابط و الا از او در طلب علمان نزل است و به
 آن وجد هر چه به کادر برای کادر در کادر نظر تمام
 جاری است لمن کان له قلب متنبی از برای علم در قرآن
 حسب اقسام مختلفه افراد انسان معانی عدیه است
 هر عالم از هر چه است در عالم قرآن است به کتب معانی
 و از آن بر طبق سلاسل معانی است چنانچه صلوته ناخود و اصل

بر توفیق

چندین مرتبه
محققان

و صلوات و تقرب است که بعضی از افراد آن را
 مخصوصه است و بعضی از صلوات و بعضی صلوات به صلوات
 الملکه و صلوات الجادات است بلکه هر شیئی که در سجده
 بصلوات که آن حدود و میاکن ولایت و هر شیئی که در ولایت
 و نفس خضوع و عبودیت و ستم از محبوب و متصل به است
 او است بل ظاهر شیئی صلوات است و بعضی از آن توحید و
 نفس که اقرار بوحده است پروردگار سبحان دانست که
 السموات و الارض بالعبودیه و اقرن قلبا و اقلاما
 به سجده و نشانه نفس است پروردگار شایسته در وحده
 و کمال و تاثیر و حدود و دست نه خجسته ندارد و در بعضی
 که نفس وجود او است نزد میسر و پروردگار و حید از اثر که
 و گفته هر عبودیت ربوبیت است و هر شیئی که با نظر فی کج
 ممول و فروع است و متفاح تا و متعلقات آن الهام
 فطرت است بر حده و آن من شیئی الا عندنا نحن
 و مانع له الا بقدر معلوم هرگاه جهات طرق
 نزول مراد است بسلطه کمال و سکو است طایفه که کعبه

و صلوات و تقرب است که بعضی از افراد آن را
 مخصوصه است و بعضی از صلوات و بعضی صلوات به صلوات
 الملکه و صلوات الجادات است بلکه هر شیئی که در سجده
 بصلوات که آن حدود و میاکن ولایت و هر شیئی که در ولایت
 و نفس خضوع و عبودیت و ستم از محبوب و متصل به است
 او است بل ظاهر شیئی صلوات است و بعضی از آن توحید و
 نفس که اقرار بوحده است پروردگار سبحان دانست که
 السموات و الارض بالعبودیه و اقرن قلبا و اقلاما
 به سجده و نشانه نفس است پروردگار شایسته در وحده
 و کمال و تاثیر و حدود و دست نه خجسته ندارد و در بعضی
 که نفس وجود او است نزد میسر و پروردگار و حید از اثر که
 و گفته هر عبودیت ربوبیت است و هر شیئی که با نظر فی کج
 ممول و فروع است و متفاح تا و متعلقات آن الهام
 فطرت است بر حده و آن من شیئی الا عندنا نحن
 و مانع له الا بقدر معلوم هرگاه جهات طرق
 نزول مراد است بسلطه کمال و سکو است طایفه که کعبه

بلکه مقام اهل این رتبه محیط بر ملک و شیطان است
 بر زبان نمایند اند که شیطان مجهول است باین چگونه
 محیط نباشند و حال آنکه در محل وجه الله و طلعت از
 شاه و همین از بر سر حقایق منتشره در هر شیئی که
 بلکه و فتنه در مقامیکه تفسیر فاینا انو لو افهم وجه الله
 ایشان در عیان تفسیر غرضشان از اهل ربوبیت از آن
 نسبت که نسبت با ایمان و خلق آنان در اعمال و تقوا
 بر ارض چون اطلاق اند و از برای هیچ موجودی که
 احکام از بعد میداند آن بند بر ناظر آنها منزل من فواره
 القدر علی الرمز المسطر و ان الله المعز و الامم المحمیه
 که آن استلاء عالم است با کمال و اختلافات آن از طلعت
 بر عالم لانهایات با لامناهیات بنام خود برگزیده بلکه اکنون
 الان فی الدنیا عند الله لا یتاخر و یتاخر و یتاخر و یتاخر
 یتفکر کل شیئی حتی یحییان فی الجوار بر صلوات میفرستد
 بر تو خداوند سبحان بکل شیئی فی کل شیئی و کمال شیئی و کمال شیئی
 عالم و معلوم و اعمال و ادب بارز است بعد از هر که ایشان

مرتفع مقام

نسبت

عروجی در هر حسنه به جز نفسه هیچ مرتبتی در عالم
غیر محدوده حتی در اعراض و ازمان و اوقات
صلوات در کل افاق ترکست بنیاد آدم بین الماء
والطین که بحسب جو جسام و بروج خوار و اوج و ثقل
خود عقول و بنفس خود نفوس و با نام خوار و اوج و ثقل
نفس واحد و حجه الله بالعه و انذار عالمیان تمام حلال
همه حلال الی یوم البقیه و حرام الی یوم البقیه صلوات
همه کاه محفل محرم کلمه شان او با و نامیات انا
و علی ابوالهذه الامم صحیح بلکه صدق بی کمال
پر کردیم خود را به یثبات زجیه و کسب نوات کافیه را
بنفس آنها را به سجده محرم عبودیت تا مسجد خوار و اوج و ثقل
را با نام خود محرم کردید و لکن مستور بوجا که در طلوع
نور بر معنی از برای کل ذرات در کل در تمام اوقات بدو
مقتطیل و بنهار نتیجش آیه تفسیر و لکم فی رسول الله اسوه
حسنه را انجام داده تا که نفی هر چیزی نفی رسول الله
نفی رسول و نفی نفسکم فلا تبصرون تلك ايات الله

نقلوها علیک بالحق فای حدیث بعد الله ایا بنوعی
و یسیرت بیات استاره و رموز در حدیث جابر بن عبد الله
و رموز اول ما خلق الله نوری بنده و نوری عاشق
جلال علیه قایل بطول بقدر حق و وصل الی
العهده ثانی الفسنة ثم یجد الله بظلمه ففوق
نور علی علیه السلام کان نوری محبطا بالعهده و نوری
علی محبطا بالقدرة ثم خلق المشرق و المشرق و المشرق
النهار و نور الایمان و العقل و المعرفه و ابصار العباد
و اسماهم و قلوبهم و عز نوری و نور شمس نوری و نورا
ضوء الاقوی و نوری الاخری و نوری السابقون و نوری
و نوری الشافعون و نوری کلما الله و نوری خاتم النبیین
الله و نوری جناب الله و نوری عین الله و نوری امنا الله و نوری خیر نوری
و سید نوری و نوری محمد و نوری عبد الله و نوری الصادق و نوری
ایماننا هبط جبریل و نوری محال قدس الله و نوری مصطفی
و نوری مفاتیح الرحمة و نوری تابع الحکم و نوری محمد و نوری
الامم و نوری خاتم النبیین و نوری نواصی و نوری خاتم النبیین

نقطه حال
حال لا یزال
سیرالجمال

و بمن سادۃ العباد و تحت البلاء و تحت الكفاه و الكوا
والحاجه و الدعا و طوبى الخاه و من تبلى و من التوبى
والطرا المفسر من افشا المفسر و در علنا و در
الفسر شك فینا شك فی الله عز و جلاله و
من لم یفقد من الله عن الله طاعنا اطلع الله به
الوسيلة الى الله المصلی الى الله المصلی الى الله المصلی
و انما سادۃ العباد و تحت البلاء و تحت الكفاه و الكوا
و المؤمن كل من الله عز و جلاله و توبى الله عز و جلاله
والارض که شان منطوق و لغزها و سوار من افشا عن
عليه ما عنهم حریر المؤمنین مرفوف و جهمت جملی را
بنفس نفس من نفس شیاء خلعت فلعنت کبری یوشا بنده
بکل در کل بنور کل از برای کل شفیع من فیهان من من محیط
لم یکن له شیهة فی السبوة و لم یکن فی العالمین العالمین
سواء نبیا عطا و سبانه عما یفقه الحاد و من المحدثین شیا فیه
که میستی خوشی نور الرحمن علی العرش استوی را در اطوار
بنفس شیاء هر کل معاد قرآن و حدیثش از دست کبریا

بصورت هر جزئی و هر شیئی را بهیكل كتاب جامع خود
و كل شیئی احصیاء كتابا بقیمة و عدت و ما اعز الا
منه در مقام ان الله عنی عن العالمین ما من یوما خلقنا
السماوات و الارض و ما بینهما الا عین که ما و اب
شیئا الا و اب الله فیه بل بقره هو الا و الاخر
و الظاهر و الباطن بصیرتشان عدل را ز روی فضل
اطوار روحیات بنقطه نظر روح دین بد و تقطیل و تحذیر
طلعت از لظا هر را بنفی تنافی ما بین شیاء عالمیه و
لامع و حقایق را بان شامع گردانید تا که سلطان
و جود و سر غیب الغیب و نور شهود و از کمن منستی
تمام بر او و یک صد بیت جلوه کل را بکل ما من الله عز و جلاله
و ان شئ من المحدثین اشراف جامع جامع خلقه و الله
که در مقام باطن و در مرتب امانت ظاهر و در فوق طاعت
در نقطه حقیق انا و علی من فی واحد و در مقام خواهر
و در مقام ابن عم و زوج استول و در مقام صورت از غیب
و در مقام من ات الذوات فی الذوات و در مقام سیف السیف

و در مقام منزلت سولی و در مقامی نفس الله و اینه
 و در مقامی عبد رسول الله و باب مدینه علم و در مقامی
 با علی جمیع و حاکم روحی و دملک در
 و لحکامی و در مقامی قدر مستطیل و مافقد و الله
 فذلک و الارض جمیعاً قبضه یوم العینه الشیخ
 امطوبات بینه و در مقامی قدرت مجتبی مشیت
 و در مقامی علم نافذ که کل العقل و کل نور کل از برای طاعت
 ظاهر و باطن و اول و آخر ظهور کرده که طاهر امامت
 و باطنی غیبی که لا یدرک و ندای چند عینی السکله
 و لا یوقی الی الطیر بقیه لا یطیع فی اهل که طایع
 بیان مجزعیان صدق اهل امکان سید علیمان که
 لا شئوا علیاً فان علیاً موسی بذات الله سبحانه
 جانیان رسیده و فرمود که من مات و لم یعرف امام
 زمانه مات میتة جاهلیة و جایزه تر مر قوی
 شرح این مقاله را بمانش را به که معرفتی بالتوکل
 معرفت الله و معرفت الله و هذا هو الذی الخالص

و در مقام جمیع نطق کتاب الله الوجودی در کون تدوین
 که طلعت نور تفصیل جلالش سماء و سمیاء و مدوین
 و ثنونات در تدوین و برزخ و ثنونات حشریه را بنقشه
 ان فی کل الخیر کنتم اوله و احکله و فرعه و معدنه
 ما و نه و منهاه ممیته منوچ جسمش احبم و در حوش ارواح
 و دانش ذوات و آثارش تا که در مقام تفصیل از خود خویش
 کرد و اول کل شئی هالک لا وجهه را در کل کل از کل
 از برای کل نور کل سریان داده که من قطب افاضات
 و منبع خیرات و متصرف در کمونات و باطن ثنونات
 و فاعله در متابعت شرف البریات و من صاحب کرامت
 و رجبات و من کبیکه لا یفیع علیهم اسمهم و لا صفاتهم
 قص نور و طلعت ظهور که مالک شد تحت غالی و یغفر
 و نبات یافت نمط او مط که از حد افراط و تقیض خارج
 و بنقشه اعتدال متفرقت شیخ صدوق در کتاب تحفه
 از هر چه منین علیه السلام رو بسید که که کجاست سر
 اناعلم الله و انقلب الله انالسان الذی لاطف

وید الله وانا الهادي وانا المهدي وانا الوالي
والمساكين وزوج الارامل وانا ملجأ كل ضعيف
وانا ما من كل خائفنا فاندالمؤمنين الى الجنة
انا جيل المسلمين انا عروة الله الوثقى انا كلمة
التقوى انا عين الله لنا الصادق وانا جنة
الذي ان تقول نعم يا حشر على ما فرقت بين
انا بالله المبطون على عبادة الرحمن ولعنة من عرفني
وعرف حتى فقد عرف ربه لان وصي بقية الارض
حجة على خلقه لا ينكر هذا الامر على الله في
صفات منقوتة مطلقا واما في قدرت تجلية مظهر انظار
ظاهرت در كل بکل از برای کل بنور کل ترقیا
آن صفات وعلل در اطرار بدعیات بلا بیات
ولا نهیات که شان کریم است در اکوار وادوار و
ماوراء انا فسیحان اعطاه الله الشریک فی الذوات
والصفات وعلکوسات بنعت ابدال و اجمال و است
والطططات والواحدیات الالهیات بالاحادیات الوحدیات

بسم الله

بسم الله وانا الهادي وانا المهدي وانا الوالي
مع حضرت خداوند خدایت که ولوان ما فی
الارض من شجرة والبحر من بعد سبعة عشر
ما نقدت کلمات الله کلمات بقية موسى بن جعفر
الکامل و خبر ابا عمه از فضل انجاء که در کبریا
جب رسول الله ص دید که از برای آن و نهایت
قدر و جنت استند معروف است و ابر سبعة عالم سبعة
و شال و تاده و طبعیت نفس و روح و عقل است بلکه
مراتب سبعة فصلة باقوت مفعول در رتبة اول صادر
از شیت بلکه مراتب سبعة فعل است که باشد به شش
که اورا بدو و ختم نیست هرگاه در فضل کلمات الهیات
به بقدر قدرت تجلیه بر لوح کائنات کوشه شجره
از کرد و در مقام قشش نشسته بود فانه غیب منج
لا بد وک و بیت رفیع اذن الله ان رفیع و بان
بزرگوار دین کامل و در رتبة رسول الله ص است و در رتبة
فرموده معاشر الناس ان یزکوا کل نبي خلیفة نبي محمد ص

معاشر الناس كلهم بكم يا ماض على من يقو مقام
من الذي من قبله بنو الفعد بكم ورجوع دون قطع
از نور خمر و صبح غلوی است و ماضی منها الا
وانتم لدا السب و اراده پروردگار بر این نازل
و حکام نمون و شریع بان منوجد کردن تم خلق الاشیا
بالمثبت و کل مشیات تعین نور حقیقت و انما
زات مثبت است انما کم اسم الم یوثق احد
العالمین طاطا کل شریف لشرکم و یمنج کل شکر
لطا عنکم و ذل کل شئ لکم صلام علیه السلام من جمیع
و مصدر و جود و منش کالات و صفات جمله محمول
است پس واجب کالات است باز یاقی و کریم بالیه
و ولی الله و محیط خلق و ش به و همین و مفید و می شک
بنودی هرگاه نقص یا مساوی بودی با ایشان زیرا که
لازم میاید ترجیح مرجوح یا ترجیح بلا مرجح بلکه کلام العقل
بطول و جبر و نیکوئی از جبر لها العقل لا کس
منفعل و نقاد و نه الا له الخلق و الامر و المیراث الا محموله

فی کل کائنات از ادنی تا فی از شون صفات
هیهات هیهات ضلت العقول و ناهت
المعلوم و عارث الالباب و خذل العیون
و تضاعف العظاء و تحجرت الحکماء و
تفاصرت الخلفاء و حصرت الخطباء و جمعت
الالباء و کلت اشعراء و عجزت الادیباء
و عذبت البیاعاء عن وصف شأن من
شأنه و فضله من فضائله اقرب
بالعجز و النقص و کف بوصف بکلامه
پنهان بکتمان او بفهم شی من امره قران
بجمع حافی لانهایه پس بکلمه کن که بعضی از شون محتمل
و آن بعضی از صفات فعلیه است و آنها حاث و از جمله
مقامات لانهایات طلعات حضرت بجات نقطه
الذوات و الصفات و مرجع اسماء و لمست است
سبحان ربهم سبع ائنه عن الوصف البیان و اکوت
و لسان و کمریت و لقران و سجاده سجاده عما یقول له المیراث

نفس الله که آن شجره مبارکه حقایق و نبات برپا
و بسراج پریشش موج بجا در کائنات متورات شجرات
آثارش منشع از ذات بزرگوار است که طغیانی و
مترین بود من حاد بکرمش که نفس تو حیدل صبر
آن است که فیهام ملائک سماءک و ارضک
حتی ظهور ^{کائنات} ان لا اله الا انت سماءک و ارض
عالم اطوار طغیانی لازم که قوریات آیات باهرات نور
عکس است ظلال عبادت جبار است هر اولیا و محرم
و در هر زمان بصورت مختلفه و مهیا کل آنرا میقتضی است
چون شمس و ماه و اود است اصل موجودات و نقطه
کائنات و قطب و انوار است و کسب حاجت کفایت
ما الذي به حیوة کل شیء من آتیه کائنات و مهیا کل
معینات مرئیات و اسم عظیم عالیات و صفات
و انوار متسلطات کل موجودات است نفس آنرا در کل
آنها کل آنرا از کل آنرا و محیط است بر آنرا با آنرا و میر
با و هر قدر در محفل او منتهی بلخوف و الا حق و لقد

علمت ما فی الارض و ما فی السموات و ما تحت الارض
و ما فوق السموات و ما علی ما بینهما و ما تحت الارض
کلک لک علم خاطره لا یعلم الخبیا و ما وین کل شیء
احصیناه فی امام مبین که آیات خلق و حساب آن
و قدرت نبیاء و قیامت و نار و مرجع هر اوست آن
الحی بک المنه می تکلم فی آلاء الله و لا تکلم فی
ذات الله بلکه سخن در آثار مبارکه کل نور و صبح و از دل
و در و در و طمطمایم حدیث و عشوات حجابات و شیء
یت مکرر که تسبیح میکند پروردگار و تطبیعش هر نقطه
بهر درخشان و آوان و در و در و فضلش ره نیست که فلک
باموس لای تلك الصون التي رأت على المنابر عوا
من فناءها بالمعونة و نصح باللاموسة فلت
انها لبثت كليلة الباري لا اليا وى سواها فكيف
یعلم حقيقة هذا القول قال عليه السلام لا یؤمن من لا
مؤمنها محتجب بالقرظ ظاهر الجلی کل آنرا علی حقیقت
و بیا مقدار طافه منهن من بر این زمینها و منهن من صبره

وثبتت قارلات عشر سلام تبهلهم باخبار واثار
 و معجزات تقرر ذكر است و در خبر سلمان و ابوذر مقدس
 و رضى آل الله ابتدا و قال رسول الله صلى الله عليه و آله
 اطاع الله و اطاع الله فطاع الله مع الله مع الله
 و اطاع الله معهم و لا ينافون في رضى الله و اطاع الله
 اذ لهم على من افضلهم ثم اى الحسن و الحسين
 فاطمة الزهراء و الحسن و الحسين و عليهم السلام
 و در خبر اسحق بن عمار عن رسول الله صلى الله عليه و آله
 الشم فاذ غابت فاطمة الزهراء فاذ غاب فاطمة الزهراء
 فاذ غابت الزهراء فاطمة الزهراء فاذ غاب فاطمة الزهراء
 و حديث جعفر بن محمد و روى عن النبي صلى الله عليه و آله
 همة و كفى بها غيرة و بران كنون و روى عن النبي صلى الله عليه و آله
 الا الله محمد رسول الله و روى عن النبي صلى الله عليه و آله
 اثنا عشر شهرا كتاب الله يوم خلق الله و الارض منها
 اربع حرم في ذلك الدين القيم و المؤمنين تا باخر
 و در خبر اسحق بن عمار عن رسول الله صلى الله عليه و آله

خبر

و روى

مروى

و روى

و روى خلفاء من و روى محمد و الشيعاء
 با شيعيان از شئون معارف الهية و كان ايقان
 تا كبر غلب شود و روى حق بر تمام دينها ملكه باقى تا كبر
 روى حق كبر كبر الله و روى محمد و روى حسين
 و ظهور و روى در مؤمنين است و روى ان محمد على الدين
 است و روى ان الارض و روى محمد و روى حسين
 و روى الله الذين امنوا و علوا الصالحات ليعلمهم
 الارض كما استخلف الذين من قبلهم و لم يكن لهم فيها
 الذى رضى ليدلهم من بعد خوفهم انما بعد
 لا يتركون شيئا و يوم يفر كل امة فاجامع
 بقرينة من رضى الله و روى حق و روى محمد و روى حسين
 فلم تغادر منهم احدا و روى ان من رضى الله
 عن العنقاء و روى الله ان يجلها لوقتها الا مقلات
 السما و الارض ما يدرك لعل العنقاء ما يستجلبها
 الذين لا يؤمنون بها و الذين امنوا مشفقون منها و يحلون
 انما الحق الا ان الذين يبارون في الساعة لغير ذلك

الذين

تكون

موجودات که آثار و انوار منیر حقند لا زال در جنت انا
 لقد انا الله جعول بک در کل مظاهر مشرق و مغرب
 برنج بدون تقطیع که منافقین را بر بخت است بکدر
 هر چیزی شرق و هر چیزی از هر چیزی مشرق است قبل اقبل
 و بعد بعد بدون خاستن و جلا در هم فی الاشیاء
 اذ و اجماع الادرار و انفسهم مع القوس و انوار
 فی الاشیاء **است** و تعلیقات پروردگار در نظر محیط
 رجوع بشخص محمد و ده که شسته که از برای احوال بخاک
 و معرفت بحال محمد قاصد آنکه هر یک است از اوزار منیر
 و بلکه خاصه یکی چون بنیة عالم بفتح میگردان آن بزرگوار
 بر خود هر صورت که خواهند ظاهر میشوند و کرده در وجود
 تصور نیست هیچ موجود حکم و امر تعینت که از این
 هر سیم که خواهند که شسته و پیر شده و احوال در آن
 و حدیث است عدیده متقابل بنامند چنانکه ظهور در حجت
 و قیامت بر کعبه است و صحت الایمان علیه السلام هر یک
 و از هر همان و عینیکه خدا بخواند از هر یک که متولد از هر شسته

در احوال محمد

احاطه

و ظاهر در هر صفت
 و صفت

و ظاهر در هر جا فانیان و اوقات فتم و حدیث الله و کتاب
 در ساعت غروب و در شب فضل رفیع لم یلد و لم یولد
 است و از ذات بخت صدر تو است نه چیزی خارج از
 و بخاک و فی بنای کسب منزه است و تمام شیا نفس اوید
 چنانکه امیر المؤمنین علیه السلام نفس الله است و رجوع
 منیر لازم دارد و رجوع نور را که نفس او است و بخت
 صاحب حجاب و کرات است بدون تقطیع و در هر
 و تابع است بن کسب چیزی بر چیزی در هر چیزی حجت
 چنانکه جسمها با اجسام و بالارواح و نفوس و انوار و عراض
 دولت هر یک با دیگری حکم و ما خلقکم و لا یبغکم الا
 نفس واحدة را میرساند که لا انساب بینهم و اسماء
 هر مردی ادم و اسماء کلمات فاطمه بر اسم هر چیزی
 در جبهه علیا و در جبهه ظهور محمد است در حال و در
 فاطمه و حواء در تباط و ظاهر و ظاهر هر یک بر بیعتی است
 حقیقت جامه از لبعثت و باطن طایفه است مقام
 اقم اینجا چنانچه حال بدین طایفه بر سه سواد اول

و متولد

در شاه عبودیت از دست ارباب و شاه هر چه در آن است
 من استیلا کان نقیبا ذلک احسان من کان نقیبا ذلک
 احسان من کان من الکمل علیا علینا و کل شیء فی درجه
 ذکر و در سفاقت و کمال است و در رتبه فوق العالی
 و در آن مقام تا نظر است استیلا بر شیء
 هر شیء را که هر شیء فی معنی کل شیء فقط من
 الی اکثره لا تقنا هر عدد اقد طوتمها و حده الواحد
 و در ظهور نفس احدی حکم موسسه بر حکم هر شیء بر
 شیء دارد است بنوعیکه آن واحدانی در زمان از
 برای هر شخص مختلف بر هر جرب سرعت و بطور مقیم
 چنانچه حضرت بقره در خبرت مراند که آن حضرت شیء از
 عالم هر عالم بسعه نشاء و سیر فرمود و از برای عیاض
 نبوه و انجید مشهور است در نظر اصحاب حقیقت مطلقه پیش
 فقط جامع لشرط است که در آن کثرات حکام مقابله
 و لهذا هر حکم از برای هر چیزی در آن واحد بر غرض است
 متعاقبه که اسع از طایفه عقول محیطات بر دنیا و آخرت

و شان

و شان از باب حقیقت زنده و در اطلاق و حکام
 لا بد که الا قانون فی الحی الخ حقا حقیقا
 و حکم هر شیء را جامعیت حکم شجره است که شجره کل انما
 و هر شیء ملون بکل الوان و بیاض و هر کونی ملون بکل
 لون و هر کونی استقام بکل رواج و ذوق بکل طعم
 و هر حیوان و فواید و نباتات و حیوانات و در زمان
 و است حق و علوم حقایق و نباتات و حیوانات و در زمان
 و طلاقات سه بیات و جبر و نباتات و ملکات و نباتات
 از برای بیان نکست است و صابر بر جودش که آن فصل
 از کل حساب یقین از کافی الجزاء علی الله قال طوبی
 لنا و طوبی لشیعنا قائما و طوبی با هم افضل من طوبی لنا
 فانهم حملوا امر الا تخلون ثم قال لا یقین فتمت
 و اما صانع و صانع و صانع و صانع و صانع و صانع
 و لجنه و بطانته و فی الجزاء بحسب الناس حجه بخرج منهم
 لشعنا عشار و فی اخر حجه لا یقین الا الاقل و فی اخر
 لایکون الا الذی یلتظن حجه بینه و بعضکم من بعض و یقل

صاحب این شعر

بعضكم في وجه بعض حتى يلغى بعضكم بعضا حتى
 يمتحي بعضكم بعضا كذا ابن وقال عليه السلام الذين
 ان يروا ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون والذين
 والله يفتنهم الله يفتنهم الله يفتنهم الله يفتنهم الله
 صاحب الارض عبيد فامسك فيها كالحمار للفناء حتى
 من بيتي الشريفين سئل المفضل يا سيد يعقوب شأنا
 او يظهر في شبته فقال سبحان الله يعقوب في ذلك
 كيف يشاء وبأى صورة شاء اذا اجاب الامم حجة جازية
 وقال في بيته الله يفتنهم الله يفتنهم الله يفتنهم الله
 ولقد كتبنا في الزبور من قبل ذلك ان الا من يشاء الله
الذين يخرجون من ارضهم على علم في قول الله عز وجل اعلموا
 ان محبي الارض بعد موتها قال محبي الدنيا القام بعد موتها
 كفر اهلها والكافون قال علي عليه السلام ولعل من بناء بعد
 قال عند خروج القام وقال في الدنيا ولقد بنينا من
 الكتاب فاختل فمنا الخلفوا كما اخلفوا منذ الامم
 الكتاب فمنا الخلفوا في الكتاب الذي من القام والذي بانهم

يخرج

حتى يترك ناس كثير فيقصدونهم فيضربونهم وقال عنه
 قوله طحا الحق وزهق الباطل والذين يصدون من
 الدين قال عنه يخرج القام وقال في قوله تعالى واذا
 من الله رسول الى الناس يخرج الاكثر قال عنه يخرج القام وقال
 دعوتهم الى الله وقال في قوله تعالى ولقد انزلنا
 باقرهم قال عنه لو كنتم منذ الامم ما زكركم الله وقال في
 تكونوا يا ايها الذين آمنوا يخرج القام يجمعهم يجمعهم
 وقال عنه في قوله يظهر على الدين كله لو كره المشرك قال
 الاكثر في ذلك حتى لا يبقى في الدنيا الا الله والصالح
 الا دخل في الاسلام حتى يامن الشاة والذين البقرة
 الاسد والانس والحيث يخرج لا تفتنهم فان حرا
 وذلك عند قيام القام وقال يخرج القام يجمعهم
 الى الكعبة ويقول يا سيدي يخرج القام يجمعهم
 ادم وبيت هذا ادم وبيت الا من اراد من القام يجمعهم
 نوح وولده يخرج القام يجمعهم يجمعهم
 ابراهيم اسمعيل يخرج القام يجمعهم يجمعهم

ان ينظر الى من هو يوشع هذا انا اوصي بوشع الان في الدنيا
 ينظر الى عيسى وشعونه هذا انا اوصي بها انا في شعونه لا
 ومن اراد ان ينظر الى محمد وامير المؤمنين هذا انا اوصي به
 الا ومن اراد ان ينظر الى الحسن والحسين هذا انا اوصي به
 الا ومن اراد ان ينظر الى الامام من ولد الحسن هذا انا اوصي
 الامام من ولد الحسين ايجوا الى كبلتي ثم يقر البكر
 الصفح للشارع لها القضاة يصدقون اهل البيت ولا يصدقون
 التام والزيين والفران چون ظاهر شود بر سر علم بزرگواران
 دينكم وامنتم عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام ديناً وري
 برون بالذو و يخافون يوماً كان ثمة مستطرا وبرسم
 لا اله الا الله محمد رسول الله على ولي الله وصي رسول
 علي ولي الله وصي رسول الله والحسن والا محمد ولد
 الحسين حج الله على خلقه ذكر الله وذكره في عين الله عليه السلام
 بحكم الله انهم في حق الله اصحابا فيقتلهم الله ان يحكم بحكمه
 محمد فلا ينكر عليه احد ولا يخفى عن احد من خلقه
 وان تمام حرم وصي عشرين علم اواز بر او علم من علمه

سورون وجه بر عده كلمه كن كه سره الاميريه ولا نوبه
 وفلان قائمنا اذ قام الى الناس كلمه تاق عليكم السلام
 الله يحج بيهم قال علي السلام والله يدخلن عليهم عدل له خوف
 بونهم كما يدخل الحق والفرق وقال علي السلام اخرج الظالمين
 حرج من هذا الامر من كان من اهل البيت فدخل في مستند
 الشمس القمر وفي الايام النامية والجليلة والرحمة قال الله
 كافي انظر الى الشعب قد بنى الخيام بمسجد الكوفة و جعلوا
 يعلمون ان هذا الجيد للناس صالحا اقاله وكل من تبعه
 بايد بهما المشاف يعلمون الناس الارشاد قال اذا قام
 جاء بامر جديد كما دعى رسول الله الام الى امر جديد
 فارتقا اسد انزل الحبيب كتابا يشابه ما مثلي في شعر
 منه جلود الذين يخشون ربهم ثم يلين جلودهم الى ذكرا
 في سطر ابو عبد الله عليه السلام من سرق المهد فكيف يشتر قال
 يفتن ما يفتن رسول الله صلى الله عليه وآله يهدم ما كان
 قبله كما سدم رسول الله صلى الله عليه وآله من الجاهلية
 وبثافت الاسلام يهدم ما وحي الدعاة ابو المهد خواجه

الفرار من النيران من الجنة لأعداء الملة في الدنيا
 ابن المومل لاجاء الكتاب وحده ووجه ابن محجب مع الله
 وقال الله تعالى في قوله تعالى واذا وقع القوم عليهم اخرجنا
 لهم من الدنيا ارضاً أخرى ثم ان الناس كانوا يأنسوا بالافق
 قال فانما كان آخر الزمان اخر حرك الله ارضاً أخرى ومعه
 صبيهم ثم به اعداءك وقوله تعالى في السماء رزقكم
 ومن عندون فوق السما والارض ارض أخرى مثل ما انكم تطوفون
 قال الله تعالى في القامة وقوله تعالى ان نشاء نزعكم
 السماء انه تظلت اعنائهم لها خاضعين ومنه قوله تعالى
 فلما ارادتم ان اصبح ما ذكره غوراً من بابكم يا معبد
 وقال تعالى واذا احد اعد مشان النبى لما اتاكم من
 وحكمته ثم جاءكم هو مصداق لما معكم لتؤمنن به ولتنهرن
 قال عافى ربكم واخذتم على ذلك اوصى قالوا اقربنا قال
 فاشهدوا وانما معكم من الشايد فمن يؤيد بعد ذلك
 فاولئك هم العاصفون وقوم نصرت من اخر الزمان رحمت
 بغير ان وسائر شعبان است ارجاء ثم عليه السلام

انها في ذلك

قال على عليه السلام اذا اجتمعوا تحت شجرة وروى عنه
 تد تناول اعضانها على اطراف بحيرة الطبرية فحينئذ
 يتناولون صبحي وينعدم ظلام الباطل وبارك
 است قوله تعالى لقد رضى الله عن المؤمنين اذ قالوا
 تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فافزلا السكتة عليهم
 واما بهم ففما فرجاً فتح قريب رزقت شجرة بغير طهر
 وقرب شجرة بعدة وجميع طهرهم است كانه تفسير قوله
 وكفنا في الزبور من بعد الذكوان ارض يوشها عجا
 الصالحين اما الذكر فعند الله اما عباد الله الصالحين
 فاصحاب القائم في الجنة لا يكون من اصحاب القائم من
 العرب لا نفر ليس في خبر اخر لا يكون من العرب است
 واحد وعشر المؤمنين عليه السلام في الذي فلو الحمد وروى
 ليطهرت قوم بغير نور الهام على نا ولد القرآن كاتزل
 على قلوبهم ولذا لا تسم من الرحمن عليكم في آخر الزمان وفي
 الفصل ان اصحاب القائم لا يجدون الرض الجبل فلنا يانا
 كون بررى سلاماً على ابراهيم في العوا لكال الدين على

انها في ذلك

بصير قال قلت للصافي جعفر بن محمد عليها السلام ما من
رسول الله سمعت ابنتك تقول ان يكون بعد القائم اثنا عشر
مهدا فقال نعم قال اثني عشر مهدا ولو لم يكن في الدنيا
ولكنهم يقوم من شعبنا بعد عن الناس ثلثون لاشيا من غير
حسنا وفي دعاء يوم الثالث من شعبان في مولد الحسين
والشقاء في ثبته والفرح في شهادته والافراح في عيده
قائمهم وعبيدهم يهدى كرام الاوثار وشاروا النار في
الجحيم ويكونوا خيرا ايضا عن النبي صلى الله عليه وسلم في يوم انا
اقولهم والمهدى وسطهم وعيسى بن مريم اخرهم وقال
من حاربني في الاول فاعلم عرفت في الثانية حشره الله
الرجال في الثالثة في النور اذا ظهر في الجحيم
اهل الشرف والعرب وقال في القائم ٢ يدخل الجبل
في البحر ويخرج عزيرا في البحر اول من يبايعه رسول الله في
خير من الطائر الابيض في وصف الزمان من غير عن الصادق
ويروى عن الصادق في الكافة في وصف اهل الجحيم
ان اخلق اقل ما خلق فاما ترهم بائس من الجحيم قبله

الهم

قلوبهم وان كانوا الاية من غير واقوا ما اذ امرهم بائس
الباطل انكسر قلوبهم ولو كانوا الاية من غير جنة ابراهيم
مجاهد في كسبه ودراهم عذابه ودرهم من صراطه اذ رآه
قال الاعراب انما ظنوا قلوبهم ولكن قلوبنا
ولما دخل الايمان في قلوبكم انما المؤمنون الذين امنوا
بالله رسوله ثم لم يربوا وجاهدوا باجوالهم وانفسهم
في سبيل الله اولئك هم الصافيون في علامات الظهور كانه
الدين قال علي عليه السلام لا يند الحق عليهم حتى اذا ما جاشت
القلوب فانظر ولا تبهت فيقوم وبعد
وذلك يلوك الارض من اولهم وتويع منهم من طرد وبتلك
صبي من الصبيان لا راعي له ولا عند بعد ولا سقيل
فتم يقوم القائم الحق منكم في الحق بائسكم وبالحق يعجز
سعي حبيب الله في الحق فلا تحذوا له يا بني وتجلوا
اذا دار الزمان على حرقه في الحريق بسم الله فالحمد فاما
سيظهر بالحطيم عيسى يوم لا فاق بعد عندي ملاما
مراد من حرف محمد بن سبله در تباين طغوت است نه كثره

من تباين ائمة الدين
من تباين ائمة الدين
من تباين ائمة الدين

و از نفی شئی واحد از شیا و نفی کل شئی مقدمه لازم است
 و از وجود سلسله نیاید از یکجا و نیز سلسله اولی که سلسله
 مرتبه وجود من الغیب و شهادت از شش عشرت هم
 حضرت فاطمه علیها سلام بود و ظهور نور بعد از تمانیت مرتب
 شئی است و احوال صانع و افعال امر محض است باده و نور
 مطلقه در خلق اول و مقیده در خلق ثانیه در پاک و غیب صانع
 شهادت بکلم وحدت امر نیز موقوف بر اربعه مرتبه
 و مرتب شئی در حلقه عرش می بیند ثانی است فواد و عقل
 روح و نفس در صانع غیب طبع و ماده و مثال جسم در
 صانع شهادت و بعد از مرتب نور جسم لازم خلق اول
 سلسله مرتبه انوار جمال نور لازل در شئون کامل کمال اولی
 حکم مخزن صنایع الله الخلق صنایع لنا بتایید هم
 خلق الاشیاء بالمشیه بر صیغه الی فی حقینها مثالی
 فاعلم عنهم ان افعالهم ظهوریست و از میان اربعه که
 از اوایل شیعیان و جمله اقدار انوار شانه در هر چه
 بر حسب طبع هر مفعول و در هر چه عینی و غیره و الیس و الیس

که الان احیاء و منظر انوار اربعه گویند و بهیچل ترتیب
 اصناف او در تلفت تماثلات است و هر موجودی بهر درجه
 امر استوار عدد کس مرتب است که آن جهت قابل مقبول
 و نسبت و نسبت است و مگر عالم و جهیه بر حد کریمه در کل
 شئی خلق ساز و جابین مرتب است و چه مرتب فعل که میث
 و اراده و قدر و قضا و عقل و روح و نفس و طبیعت
 و عناصر و الوان و ظهور و انکسار و حلقه عرش و کمالات
 سلام و سبل و حروف اسم عظیم و شهادت مرتبه
 و خلق در رزق و موت و حیوة که دوران سلسله محمولات
 بهر نهایت نیز مرتب و قهار بارکان در نظم ترتیب اجزاء
 عالم بهمان در نزد اله میزان میرا بعد از طفره ثابت است
 و قاضی الاله مقام معلوم و دوران شیا و بهر
 و انظواء هر شئی در کل شئی بدیهه و نور است و منظر و ملک
 انظوی العالم الاکبر محق ایات نیاید در هر مرتبه که
 تجلی آما بهر باب فلا نفس نصیب و قل الحمد لله العظیم
 و از شئون الهیه طلعت طبع کبریا مع و نور و رزق

كنه متصل بشمس اربع ومظهر لامع حمر حمر حمر حمر
 لم يكن غنية وبين ربه قاب قوسين او ادنى تحت
 كنه متعوت بكاميت ثوب حروف اربعة ايمان واركان سبع
 لازمه ايقان وعرفان اسم به ظاهر كمن عهد
 معجوز من سئل عنه فهو كافر ملعون ومن اجاب عنه
 فهو مشرك سجون اسم معروف بركات ثبات دسما
 وسما لكل ذوات وصفات وظهورات ظهور
 روح دين حق خالص باين اثمره شجرة باقين
 جامع الدين اسم لميتين حرموز كن بين امثا
 اليه قيا اليها الذين امنوا لا تفقدوا امن بين
 ورسوله مذكور الاسم قبل قيد العرب والذين
 امنوا وعلموا الصالحات وامنوا بما نزل على محمد
 ومن الحق من ربهم منطوق بذكر ذكر يا ايها الذين
 امنوا اذا نودي للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا
 الى ذكر الله وذروا البيع ولا تفعدوا بكلاما
 من عند وقت اقرب للناس حسابهم فهم في

غفلة معرضون ما ياتيهم من ذكر عند الله
 الا اسمعوه وهم يلعبون قول للغاسية
 فلو بهم عن ذكر الله فلا الله ثم ذوم
 في خوضهم يلعبون ليس البر ان تولوا
 قبل المشرق والمغرب ولكن البر من اتقى
 واتوا السبوت من ابوابها وقلنا لهم الباب
 سجدا ومن دخله كان صا وسد على الناس
 حج البيت من استطاع اليه سبيلا ومن كفر
 فان الله غني عن العالمين وظهرت في المطايع
 والفاين والركع النبوة هبات وتزلزل
 القرآن ما حولت من من يخرج من
 بطوننا شراب مختلف رحيم به بجزائهم
 الوائد فيه شفاء للناس وجعلنا من الماء
 كل شيء حي افلا يؤمنون اما رحمت وجوب
 عمل شفاء كل كائنات محرفات صراط المستقيم
 الامحبات اب بيت به هرام في انجرات ذكره

الاعمال في المنشآت غاية لغايات وثمره البديا
والهنايات في كل شئ مكل شئ مكل شئ في الطوار
المختجات جوهره صافية فطرته حقة كافية
حقيقت صديت ظهور رحمانيت فلسفه اعتدال
نفس مزكاي نفس الله المتعال هويت التعيين تحو
اسم معني اكود وبارز كمون حلقه شهابي نجم
صورت لبان وستر الكفاف ولبون افلاكس
الشرقية والاعربية ميزان الاجزويه وشمس المية نقطه
الاجاثيه جهاتيه كافيه مستديره برنفس فوق ماكان دما
سكون باب الله حاكم اموات صانع وانه لمسلسل
الميزان الكاف في آيات بنيات طاعات اموات حرف ورو
مقطعات لغات جامع كلمات فرجات هندسيات
مشرح لهدر للبارقات لهازلات منور قلب لشارت
الواردات منظر نحو سطلعات مصدر الواراقار
بازغات منبع مراد كفا تكميلا وسوكل ربوبات
وعبوديات استراجه فضبات اوليات نقطه

الانقاط احروف كلمات ماوآت انوار وانوارها
كتاب منور ابراج جامع زاهر حسته منظور وناظر
شبه وشبه جاحد ومجود وجه وجهه المعجب
منير نور الغيب وشمس دره نفس اول وحسن
كوه بحر بطر فظاير انوار لوله هر موجو مفعود
رمز عين هر ساجد سجود عبقريه مدي اسر واطوار
فارجع البصر ثم البصر تزي من منظور عالم رباني معلم
اول وثمانه انقب نعتا ادبواب استر نجات
الحجاب منس بزوم حضور المعن نفس المعنور عين
غاي صبور لب كال شكر لغت ليل الدائم البات
شرح شرح تيمت في منبع حقا مطلقه مقتر انوار
جمله محير شربت ملامه انوار قدر لام قرية ظاهره
امام منبت اشجار اثمار حلال وحرام ينبوع طاقات
اشارات حشر كلام محراب الخيمه بدعت وضلات
منور طرف هديت وضلات استارات استر بار اولاد
وقضار وفضاء انشا حكم سيات وشمس جواهر آيات

فكلمات بحجوة نفس عذلات تشابهت **الشرف**
 قض ليس شريكاً **و** جد مكر عارف **بحر** بصير
 مستبصر **م** ميزان اعمال **ص** صراط هيت **و** ضلال **ن** نارهم
 موقدة **ع** عذاب لهم **م** مودة **ق** قيس شباب **ق** قند **م** مفضة
 لا موت **م** محقق **ن** ناسوت **م** ما ضل **م** ما موت **م** معذبة **ج** جنة
 وعلقت بنا موت **م** مؤلم **ل** لاوت **ب** بر اوت **و** حرموت
 فائق **ن** نوات **ا** اراق **س** سماء **و** صفات **س** سكر **و** ثم **و**
 يعاون **ا** اصحاب **ر** ريت **ا** ذريت **و** انشأ **و** ن **ا** عا **و** مطلق
 نور **ظ** ظلام **ح** **ا** حى **ا** حى **م** موطن **ق** قري **ا** غريب **ا** ما **و** اى
 بعيد **ا** غريب **ا** نفس **ج** ج **و** ج **ا** لفرق **ا** اصل **ا** الغرب **س** شهر **ق**
 داعى **ح** حاق **ق** قفوز **م** مؤيد **ع** عنود **ك** كفور **م** محبت **ا** اهل **ز** زور
 مهلك **ا** ليس **ع** غرور **ا** عيش **س** شك **ك** كرى **و** خور **ا** ذ **ا** **م**
 جاحد **ل** لشراب **ط** طهور **م** مانع **ج** حج **ل** لزرع **ن** النافور
 س **ق** ق **ن** نخل **ج** جيب **و** خليل **م** مربى **س** لكان **س** سبيل **ن**
 بسبيل **ق** ق **ن** ن **م** عالم **و** جاهل **ك** كافل **ب** بن **ا** ناز **و** ارام **ل**
 مشرق **م** مغارب **و** مشارق **م** رفيق **ق** قاطن **و** طارق **م**

وصل مجاهد **و** مجاهد **ا** مر **س** لله **و** ليه **ا** ان **ق** قد **ا** سفينة
 ابناء **ا** للمدة **و** لطفاة **ا** اصراط **ل** لمحقق **ا** ابداع **ا** من
 عصات **و** حجة **ا** محرم **ق** قالى **و** غلات **م** سبط **ا** هر
 في كل **ا** لمرت **ا** عدل **ا** مدي **ا** ابلاد **ا** فضل **ا** الله **ا** لعال
 قس **م** م **و** لهداد **ا** كتاب **ا** الله **ل** لوح **ا** الان **ج** جاد **ا** مزال
 اقدام **م** م **ا** اول **و** اول **و** اول **و** اول **ا** لظ **ا** هر **ق** ق **ا** ليو **ن**
 الكاف **و** الناس **و** الناس **و** الناس **و** الناس **و** الناس **و** الناس **و** الناس
و النهاية **ا** صاحب **ا** الايات **ا** العجيات **ا** قانع **ا** الهدايا
و الفضلات **ا** محقق **ح** ح **ا** ح **ا** ح **ا** ح **ا** ح **ا** ح **ا** ح **ا** ح
 معصية **ن** نوع **ا** تجليات **ص** صفات **و** جهات **ا** مشيتي **ا** الشو
 يا **م** كائين **ك** كاهرات **ا** اباني **ا** علوم **ا** الهية **ا** مؤسس **ا** ا
 رسوم **ب** بدعية **س** سبحانه **ا** عين **ا** لهدايا **ا** الاحزة **ا** والكل **ا** حيا
 بات **ه** هرة **ا** امانة **ا** ابطال **ا** متقابلة **ا** ابطال **ا** امور **ا** متقابلة
 عطاء **ا** اله **ا** المدود **ا** موجه **ا** الله **ا** سجد **ا** سجد **ا** سجد **ا** سجد
و السموت **و** الدارين **ا** ظلال **ا** ظلال **ا** الحق **ق** ق **ا** لميدان
 كاسر **ا** ثباتات **ا** واضع **ا** فانيات **ا** جاعل **ا** عادات

عظماؤه العالمين الحجاب لتبائن **مضيء** الأولين
 والآخرين **افيض** الله في التبرع والكون **الندب**
 الجاهل **المطلوب** العابد **الراغب** الساجد **العاظم**
 قل **الله** **المستحي** **مطل** المقامات **والمجالات**
 مع عدم **العاليات** **والمساكنات** **التي** **التي** **التي**
 عبد الله في **الدهاء** **العمياء** **والظلمات** **العلم** **الناقد**
الآراءات **والمكورات** **المن** **جمله** **فقد** **ضل** **مات**
من **عرقه** **فقد** **كفر** **في** **كل** **الاحسان** **والفغات** **المن** **الزينة**
التي **من** **المملكات** **ومن** **كثرة** **الكرشون** **سباغات**
الطيف **الكنوز** **والذات** **الصفى** **الطوية** **والسمات**
حامل **فيض** **عام** **نور** **مطلق** **تام** **سفير** **تام** **للانام**
طائف **حول** **اراده** **انما** **في** **فلكه** **وإستفاده** **مصدر**
قران **وفرقان** **مشيع** **سيد** **الديان** **منظر** **سما**
عظام **الرحمن** **مجلای** **عفو** **وستر** **وغيران** **المتقين**
شع **على** **حميد** **مبلغ** **مست** **جديد** **در** **مكت** **نقية**
مناوي **نظر** **سليمه** **معادى** **ثبات** **قيمة** **غير** **مستقيمة**

حجة **الهدى** **باللغة** **على** **الورى** **ما** **وى** **غير** **مستقيمة** **أخلاعات**
وحي **المعطي** **ما** **هو** **سبيل** **وما** **توتى** **ما** **عذب** **سبيل**
برضا **ما** **شرب** **ذات** **دنى** **فقد** **لى** **دليل** **مها** **لك**
سبيل **واضح** **لك** **لورانه** **القديم** **مها** **لك** **الملك**
سحاب **ما** **طرا** **ابرار** **شمس** **شرقه** **رابعة** **لنهار** **صنوه**
ظا **هر** **برنار** **ارض** **سبيطه** **عبوديت** **ما** **راشده** **ربوبيت**
لجأ **جبار** **كف** **انوار** **وسر** **ار** **مجمع** **بوطن** **وسر** **ار**
عالم **غروب** **منوره** **از** **عيوب** **است** **لا** **اصول** **الانوار**
بافضل **واقف** **الامر** **سبيل** **الانوار** **الرسول** **استزوج**
استول **حميد** **فيما** **قبل** **ويقال** **في** **القول** **استله**
في **الله** **ار** **سبحم** **افلاك** **الاقدار** **قطب** **رحاى**
وجوا **مركز** **دائرة** **موجوه** **عالم** **مها** **يكل** **معلم** **مها** **مها**
ذكر **السله** **لا** **زهر** **نار** **سوس** **العا** **ما** **حامل** **كفر** **الاجم** **مها** **مها**
والاصفر **والاخضر** **قبل** **الطلع** **شمس** **الاول** **المر** **اسطر** **الانوار**
المخزون **استمر** **استمر** **حميد** **لنهار** **مها** **مها** **مها** **مها**
جانب **شمس** **والقمر** **مها** **مها** **مها** **مها** **مها** **مها** **مها**

معرفة لا فيها مستقرة ان ذلك اذ لم يزل قبل ومز
 ان كنت طالبا فاستقر فان المنكر من غير مستقر
 فاستبشر ثم استبشر بجنات باسقات اطلع ونهر
 نفس شقاء عيين لوفاء الحق الاول والآخر لا وند
 صوره الا على جذب القصور رسم بها حروف المعاني
 ذرات لقضاء نفس البداء عيين لدرء والذلاء
 شرح من ططم ثم نعت نقيب النقيب ارفع المستبحر
 محب سلام له عليه ما طلعت شمس الابواب والابواب
 وما غربت قمر الشمس بالاشراج وجعلنا بينهم
 وبين القرى التي باركنا فرى ظاهرة وقد رنا
 فيها التبرس بر واجها امن يهدى الى الحق
 احسن ان يفتح امن لا يهدى الا ان يهدى
 فاسئلوا اهل الذكر والذليل جاهدوا فيها
 لندينهم سئلنا ولا نلقوا السبل فقروا
 ولا تقف ما ليس لك به علم ان الظن لا يغني
 من الحق شيئا بشر عبادي الذين يقيمون

القول فيمنعون احسن علم لا زال احسن علم
 جديد وبرجد اول قلوب مستقيمين الزقارة قدر
 كما جوال عيان مرحومته در يوم ايشان جاري
 ولكم في رسول الله اسوة حسنة لكم فراقه
 وآيات بينات قرآنية جز جوال كسرات عينية و
 هويات شهوية وما لا يعلمون جبر ولكننا نريشان
 علم بطباع نقيب ومحمد وقد قول على قدام كهم
 لهم العلم على حقائق الامور وباشروا روح
 اليقين واسئلوا ما استوعبه المتفوز
 واسئلوا بما استوحش منها الجاهلون وجوب
 الدنيا بانك ان اكر واحما معلف بالحد
 الاعلى اولئك خلفاء الله ارضه للذم
 الى حنبلا شوقا الى رؤيتهم علم فطري فسر
 ويعلم سره كد قذف علوم تشايبه كهمشي علم
 لدن محشيت وخصرت خداوند كامل قدر عال قادر
 وكامل وخبرته در حقائق ذات تامل تام ومنزل مكر اول

و غده نقیب بدو بان طلعت شبه قی مندر است
 و حد و در واقع غیر محصورند و حق تعالی در یوم الله
 کل را بنیات معصومین و بندگان بر مقامات جبر عارفان
 مخلص و در یوم بعثت الله کل من سجد که یوم است
 عدالت رحمت و بهر است مستحکات سبعة مشهوره
 بحجابات نزول مکشف کرد و در ^{و این کلام} علامت است از
 مقام صمد نیست که بفر از حق بجای آمدن کشف نبات
 و نباتات از خود بخوبی باید مظهر حکمت و نزاهت که در حق
 بجای است بلا کیف و لا حجاب بلکه تفصیلاً در جهات و احوال
 مہیات حد و در وجودات عرفان حقیقت و ذات است
 اسما بجای است معرفت در مخلوقات و مخلوقات را بطور
 مختلفات در فروع و معتقد است بهر مبط ملک و محبوب
 اهل سموت و عرش و ایاتند قبل از آن رتبه است آن
 در مقام تعبیر و بیان اسم کمون محزون در تمام مطلق
 جامع مصون و نور الله فیما کان و ما کون که منوع
 برتری عند الامکنه و الخلد و در آنجا کمال است عبودیت

در حق

و نفس که نقیب بدو بان طلعت شبه قی مندر است
 الراج را با ستواء کامل منجذب از خود بخوبی است
 بقای مبارکه و بهر نیمه حقیقت پیدا لاین محبوب است
 فرمایند که نفس تجلی سیر بخود است الازل در هر آن نبات
 و ستوانند ای طریق غیر مدعو و طلب غیر مردود را
 بواجب ان اعرفوا الله بالقادر نماید که در ای عرفان
 حق بجای جزم عدم جبر نیست و عرفان بید برون و بیان و کلام
 و نباتات همان دولت حق بجای است بل آینه آینه معبود
 در لیل الیل بلنج کلاب است دلالت از حضرت ذوالکمال
 است بجا از و اجمال است که ای سمع صوته لا
 صلت نیست نام آن خراب محیط غیب الامکان
 علیه الا کوان را در بر و امر مکرر فیما از احوال و نفس
 بلکه حبس آ و اهل او عارف بکشف باشد تا حقیقت
 تیر عظم غوث حق از کز افاق بر حاق ارباب فاق
 و شفاق طالع کل را از کل کل در کل حق کل شاق
 نهاده انجرب صرف توحید حدی از احادی و حق منجست شد

والآن که کان و بعد از تصاعد و بموجب جهت
از نقیصه عالم غیب که از استعدادین نجباءست بعد که
صاحب فطرت جاذبه و طریقت قابل صافی و زیاده
ساز به است شرق بنور صبح شمس از لایم علم السلام
و شرف بزم حضور با هر نور میرا مکان لازم بدل و
قام مقام نقیصه در مصالح فضا شرح و مکنون کوطن
از کان و غیب مکنون و علایقه اوان و بدو نشانی
ابدا حق از غوث مطلق بر سر نقیصه و قلب حبیب است
و بعده بهر شمس اعظم و کرم و سرافندک عثمان
مولد و بنو آدم محلی و کل بکل نور کل از کل حق
منجبه سازد و الآن که کان و اما عرفان نظری
نجباء بنظرین نقیصه که شان را از آخرت
سبعه الهیمنت لازم است و کرم برضالت
باشم هرگاه از برای وی عرفان این رتبه از برای صاحب
سازم هر چند بمقام است و کرم عارف و کما هر آنرا از زمان
و شمس باشم فان الحق فطره لا یصلح اولیها الا باخرا

ولا ینم آخرها الا باولها انما یکشف فی فطره
عرفان کتب که باب و مصلوب بیت نقیصه که او نیز باب کتب
و مصلوب بغوث است از برای و مصلوب بولایت معانی
و دخول در بلده ذات رفیع لدرجات خفیه مشایخ
الصفات در احوال کائنات بشان بروق موهبات
که نفس عین الکا فو زفات منفی الصفات اوحدی
اینهاست است لازم است و کرم سترم فطره فغیب
است چه نجیب باب الهی باب باب باب باب باب
بیت الحق و شان بشون و جمال اطلاعات است از
برای مستفیدین بکرم و شرح و فرق رتبه بعد در مقام
فرق با رتبه و سه که مقام نقیصه است تعویض و شمس
بر مضمون کو علم ابودر زمانه فلک لمان الکفره
و قلله با حصول عرفان حق تعالی از برای شمس و کشف
جبابات و آنرا له موهوبات مانع از نجباء و موقوف
بمواقع هر روز و مطلق بمصدر خیریت مکنون محجب از
شرف ملاک بزم حضور لازم است از در حالت نقیصه لایم

در جهان **و** نجات حاصل فیض کلام است و سراسر امور کردگار و عباد
 نافعین متخلین و محترفات غالین از برسطه نقباء و جریته
 ایشان **و** بقیه بر مقتضای مصلحت شهودی و عیان باطن
 و ذوقان دونی و لاجاله بربان و موهوم ایستادانه
 خسران و نیزان بلی در نظر کاهلین ابله و محدث و بیان
 و دارین لجه جهت بیان محدود و محدود و نیزان
 برهان و حرمان نفس ادراک و وجدان است فایده
 جدت ایها انسان تقوی بامر و اجتناب من و تنفل
 فی الرضوان بشهادة الحق فی کل شیء و کل آن فانه
 لیس تسبیه و آراء عبادان و نشان موهوم و خون
 اصفاء در دین و دنیا که مشروط است و اتحاد است در زور
 رابع مولا از لوازم دین و کمال ایمان است و بکار
 در رابع نشان معنی است که هر کس شئون است که
 کلمه واحد و نه بر نفس حرفی از آن تفکیک است و مشروط است
 اخوت شفی و محبت ایشان منزه است یا آنها الدین
 اموا لا تتخذوا ابااءکم و اخوانکم اولیاء ان یستجو

باشفام

الکمر

الکفر علی الايمان ومن یؤلفهم منهم
 فاولئک هم الظالمون و یخلفوا بالله
 انهم لمنکم و ما هم منکم و لکنهم قوم نفوذ
 لو یجدون ملجأ او معاذات او مدخل
 لو کوا الکفر و هم یحکمون فاولئک الذین
 لا یؤمنون بالله و لا بالیوم الآخر و لا یحرمون
 ما حرّم الله و رسوله و لا یدعون دین الحق
 یریدون ان یطفئوا نورا لله بافواثمهم و ما
 الله الا ان یتیم نوره و لو کون الکافرون
 زراعه باب هدایت و هدایت و عالم کون
 جمال حق سیر انکار حرفی از آن بکار حق است و در
 حقیقت باطل که حق مستور النور و غیر مستور النور است
 مدارات بارز الیک لازم و اوفق بتمام محبت است
 بالحق محض فاذا الذی بدک و بدت عند
 کائنات و لم یسمهم و ما یلقیها الا الذین
 حبروا و ما یلقیها الا الذین و خط اعظم انما المؤمنون

الذين بالله ورسوله ثم لو لم يابوا واجامد
 باموالهم وانفسهم في سبيل الله اولئك
 هم الصادقون مؤمنون مستعدون للطبع وصفي
 المزاج است از كه ورات مغيرات بل ثابت و شابه
 سبع شاد است رفع هند او بعد از تركه از ما
 موی حق و الله آیه في قول علماء ان الانسان اذا
 نفس ناطقة ان زكاهها بالعلم والعمل فقد
 شابهت جواهرها و انك عليها و اذا اغتد
 مزاجها و فادفت الاضداد فقد شاركت بها في
 التمام و انما ترسب لك كقطة ان مزاجها
 عامه است با انواع اثار مختلفه كه شون مزاج منبر و لام خیران
 است پس حجب اصل و حد و اطوار یا حجب طوار منبر اصل
 نور طر خیر و بنوع تمام مرادات است و ان بعد و
 نعمه الله لا محصورها و تمام کلیات به نقطه و
 تأملات و نیت و ظهورات و انبیا است و مزاج جامع ملامت
 کل در تمام است و شارب منبر یا نور است که المؤمن

علوی هاشمی در شیعی که در حق تعالی الحار الصفا
 مجاهد اغدا و الله و لای الباطل بالقبض و فی ذکر
 الحق بالسبب عالم الهمم حاکم امام و مراتب و احدی
 و الهام و حجب شون در بعد از حجب و حجب و در لای حجب
 است و حاکم که بنظر ظاهر و در نظر حق است که کاش در هر
 چیز را راده ابد است به که مندرج در تحت قانون است
 از مقدمات هم و حکام عالم حق هرگاه با عیون که در حجب
 در نور که در حجب نفس الامر است با حجابات و موانع و حجب
 و هرگاه در نور پس انوار یا خیر یا نور است حکم و غیر از نور
 و آن حکم ابرار است قبل از ایل و نهار و حکم طهارت
 و حلیت و طلاق و نفقات و صدق و کذب و در و حجب
 و کمال نافذ و سه ذات در کل بعد از کل از برای کل
 بنور کل در این رتبه است و آن کما کان الله علی کل
 کائناتنا لتعظیما لکنها انما علی هو و امطیعا
 لا ممولاه فللعالم ان یقلد و ذلک لکن لا یقلد
 الشیخ یجمعهم فایم من کتب البیان فی الفواخر مرکب

لیجمعنکم بوم الفیضه واقع است که آنحضرت انما
 خلقناکم عبداً و انکم الینا لارجعون بانه
 ایجاد که بدو است نفس ختم است که نفس جوع اله است
 در حین انوار لا مرئیه و من اصدق من
 حدیثنا و عند اله سبحانه هر چیزی بکلم جفاف لفظ
 الطریق واقع است بدون حالتی که از برای
 حی سبحانه در طلعت با صدق و تعلم علم البقی
 لنرون المحمود اذا المحم عشر و اذا الجنة
 ازلفت اذا وقعت الوافعه لبس
 لو فتنها کاذبه خافضه رافعه
 در نفس بجهن ططام میم و جدیت که سیر عباد
 بن افسوسین است که آن عالم ضد اوجت و نارا
 و فوق نشاء تعالیه سمات و علامات لم حد و نفی
 و مرتفع است **و قیامت** صغری در و یک لونک
 عن الساعه فل علمها عند ربی لا یحلیها
 لو فتنها الا هو و ثقلت السموات و الارض

مفسر بقیام قائم ال محمد علیه السلام است که بمقادیر
 محشر من کل امته فوجاً حشر کل بیت **و قیامت**
 کبری از نفس و حشر ناهم فلم یغادر منهم احداً
 لایح است که حشر کل بیت **و قیامت** اکبر فوق
 اینها و جبع هر بیت و در قرآن فرزه بدره
 بر حالتی بجالیه حشر تمام معانی و شئون لانها
 حاصل است و لکن الناس عن ابائ الله عز وجل
و حضرت ایت خداوندی که سیده و معاد است
 متعالی از طراین فقدان و طیار و مبراز رفت
 ثقال و معرا از وصف فنا و دور و قلی از مرت
 زوال و تصور بل عظمی که فوریت و است
 ملک و صفات تجلیات طلعتش مفسر از حدیثان
 تباین و تنافی است و شغال اولیا و همی که
 شئون و لایات حشد از دراری بداری که آن طلعه
 بعد از طلعتی است منافی سایر ملل و مواج بحر شاق
 جمال منسب و متعال لم یزل و لا یزال از بحر کمال

در بحر راجع جبر است که انا لله وانا اليه راجعون
 مفسر باب الخلق الکبر است که مفضل از واک
 فی الارواح است که مخرج بکل شیء هالک
 الا وجهه است و الان کما کان و تجلیات
 شأنیه که طرازات لمعات بارقات کمال
 ظاهره و علل و مقامات شارات
 باهره است در هر آن از طراز خلق خلقا
 بطور از کثرت کثر انجیب و بنوع کما
 بداء که لغو و دون هر شیء بنفیه نفیه در رتبه
 نحو بامصدق و ضامن الاله مقام معلوم
 تمام شون مبد و مخمومت که کافورات کینیه
 و ساز جافسانیه و لاهوتیات ذاتیه و ازلیات
 صفاتی و سه مراتب طلاقیه و هویات عقول
 و ارواح و نفوس و طبایع و هیولیات و اشباح
 و رازخ و مثال و جسم بالاجزای تقبیدیه
 هر یک در محل خود در شهید قیامت است

در هر یک از این کلمات
 و در هر یک از این کلمات
 و در هر یک از این کلمات
 و در هر یک از این کلمات

تکلم الان کما کان تمام ظهور است لانهایه بالانها
 محسوس است بل هر یک شیء بکل شیء فی کل شیء
 عند الله در کل مراتب و تعینات و لا تعینات
 فوق تعینات در عالم علی عند علی و لا در تعینات
 دنیا در بزم و لجمت کما لجمین ذلک
 بوم مجسم کلا فی فیها عو جلا و لا
 امنا در افق البر که فوق ازل و سه عالم
 امر و خلق که تعینات متقابله موده و در عالم
 بجهت ذالک موجود و استغفر الله فی شوائه تقویا
 عز التوسیف و این است و سبحان الله ذکر و التیاس
 تبحر علیا و از انجا که عوالم امر و خلق در تحت
 رتبه شیت بل از در مبد و پس آن مجزوم است چون
 بدو و حتم نو زینت و جسم که محتمل مبد اند
 بکم هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یبیتکم
 ثم یجیبکم هل من شریک انکم من یفعل فی کل
 من شیء یبغیان و تعالی شریکون شرک است

ایجادش از وجای است از است که موجود و غیرش
 جرب و ما خلقکم و لا یعلمکم الا کفیر و احدی
 چون نیست واحد که شیئا متکثره شوند او نیست
 و مرتب بدو و ختم شده و احد در عوالم متظوره که منزل
 اوست از عالم اتمایات عالم مطلق بلا غایات تا آنکه
 مستر بیدایات لابد ایات عالم امر لا یخفی و بعضی
 یعد شده در هر عالم او را بدوی و آخری است که فعل و
 اوست و پسند قوس نزول ترا میا در آخر مرتبه نزول
 در عالم با سوت متظری بطرز ظهور گردد و بعده در قوس
 صعود که نشانه عروج است متحقق جامعیت کلمات گردید
 نقطه ختم بنقطه بدو منتهی بل متحد گردید و یکجاست
 از مفضل نزول و صعود نور ربانی و نقش قوس و خط
 شفا هر که بمقتضی عزال او طمان فی طلب العلوات
 باد بار از بد که نفس متعال است در عوالم طرازات نفس
 اشتهافات متظوره و سبج در سبج اقدار متجلیات
 و کلمات الهیات از برای تحقیق مقامات گردیده نقطه

نقطه تمام است از این و بعد از آن

کس نیست مطلق العینیه و آن بالف لینه و آن
 بالف عینیه محرم که و آن تجرد شده و از در بریده
 مرفوعه و از آنجا بیسوی استماریه و جد اول نوا و از
 آنجا بمصدر معانی صفات جلال و جمال مکتبیه و قدرت
 و عظمت و مبینه و قیوس و جبروت و از آنجا بمقام
 قیاس قوسین و عقل مرتفع و متحقق و در
 لمست و از این عنوان روح و زرف و خضر و مقامش
 و در تقاسیل استیاء و استساز و نشو و نما صفات
 و کثرات الدای هم فیه مختلفون است و از آنجا
 بکثیف احمد و بعد به عالم طبیعت که نور جبر و انقضاء
 است و نازل بر تبه هیر و جویسم و آنکه مولا و عیسیا
 است که بحجیه قوت احمد است که ماده اجماع و نور
 سفا است که از دکان لطیفش سموت و از ربه لطیفش
 ارضین است و از آنجا وارد به عالم مثال و اشباح
 و حجت با بقا و جالبصا و از آنجا بمرشش و از اجزای
 بمحرب آن ادلا و بهر شش ثلثیا و بعده بنفک است

و فلک البروج و فلک المنزل و بعده نازل فلک
شمس و فلک زحل و قمر و فلک ثیاب
فلک مشتری و عطارد و فلک ثیاب فلک
مریخ و زهره پس نازل کره ناره و هوا و ماه و زهره
که مظهر اسم الله المبین است و مرتبه چهارم که خورشید
تزلزل است جامع اوقات برپیل صلوح و مستحب
از برای ظهور است اول مرتبه صعود و بعد
نجات است که بحکات فلک داد و دار و کر و کر
و شعلات کوکب انار هر یک از عناصر در وی ظاهر است
و بعده با سباب برزخه باز با دق نفع طبیعت
روح حیوان از فلک قمر متعلق گردد و بعده از ازیاد
نفع و عند الطبع و کثرت حراره غریبه و تهری که
در برت بغایت خاصه حضرت محمد و سبط نبی و انبیا
و ارکان روح بنان صوری با کالبه شش متعلق و ظاهر
شود پس چهل نهار قضا و تکلیف و سباب مجله
بدرجات نازل شود و در حین جود و نهار تا که نیک

در این عالم

عالم

قالبه صعود با قضا و اراده تمام شود و تکلیف
هر شش اراده مقام و اطوار و حوال و در حیات
مالا نهیات خود را بنظر عیان مشاهده نماید و کشف
حجابات بدو بان می هر و طریقت کبر و صعود و انبیا
نیام اذما ما نوا انذما و انذما و انذما و انذما
انکه هر سبب نوزده نهار است تا انکه حبه داخل زمین
شوند و فلک لیس و فلک نوزده و کاستند و کاستند
است در صعود تمام عالم را نهایه در آید واقع شود بلکه
در نفس لا صعود و نزول تا انکه حبه محتاج به سباب مجله
نیزت و هر چه هر نوزده نهار کال است
که نمیر کسیر اقول لو کان کذا لکان احسن
و کسیر نوزده نهار و نجات است از برای
شون و لایات الهیه که هماد که نوزده نهار
نیزت بلکه نهار و شون از جن محشر بعین انکار حق
و شکر حقا و نهار در نفس معال که نوزده نهار
معدوم و مسئله کل ما کول شده اند از عدم

عند کل طراز

بجست کامل ذات محیط خداوندیت و بالضرع
معلوم نفس هم است بر سر موج از علم و قدر و
خارج مگر از حسی که در هر شانه غنیه میسر است
او است بلکه هر چیزی در هر چیزی هیچ است از آن
لا نهاییات موجود است بدون تدبیر و لا تعطل
له فی کل صکان فان الله لا یخلق الخلق
بما یم علیهم کما یولیهم ما یرید و لا یواحد
و لا یقهره در تمام شئون بدون نیل مع ذلک هیچ
از محمل خویش نشود و هیچ چیزی محتاج به هیچ
و عاید عین ذاهب است در تمام احوالات جدید
لا نهایی معقداتی فام الاشیاء باطلها است
فهم این مسئله متغیر بر فهم مبده است و هیچ
جز به هیچ چیز باشد هر چند از یک سو استداد و تغذی
نمایند چنانچه شمس و ماه که منطبق در حد و
جلا فی درخس نشود هر چند آفاق الوصف بر ظاهر
باشند و در حرکت شمس و ماه به هم میسر نمی گزیند

محسوسند هر یک در محل خود و اختلافی در شمس و ماهی
و است در است کلمات منظوره و غنیه ماکول و
در قصه حضرت ابراهیم علیه السلام در پنج طور از به
و کو قن آنها و ششم بر اجزاء عشره و دعوت آنها و
جد شدن جزا آنها از یک سو معروف و مشهور و
و اطلاق و اجزاء غنیه و عو جیم و ترمین فی کمال و توحید
خالص است و شرح معاد و حقایق آن از مبدا مطلوب است
که شمس معاد که نفس نفس شان مبده است در کل
لانت بلانیات در نزد رباب عرفان و یقین
قیامت مشهود است بدون حجابی و از برای هر چیزی
در هر آن به وی حشمت است بدون تصرف و
قطع و فرقی در این ملک باین کیسنوات و صفات
و حرکات و سکناات و لحظات تریه و جریه باشد
بلکه همه که به نظر حدیده باشد به شود تمام شواهد باشد
از حساب و میزان و صراط و عرض و غیر آن در دنیا
بنظر قواد در اوقالی بین هیچ است و عین کمال بدوی

و نفس انوار دخی است و عرفان شهودی بر هر نفسی
 و آیه سهل از عرفان حق و آیات لایه فیه و آیه
 اقرب از آن خبری نیست و علم شریعت تمام کائنات
 و مطلوبات است العلم نقطه هر کاه یک شرف عظمی
 موهومی مقصود لایه و نقصان مرئی و محسوس
 کل است تمام شش اوقات و کلمات و مبادی و بنایا
 و عوالم لایه بید و چشم در معارف و جبهه نور و جبهه
 جابر جمیع است که اشارت بر مرتب جهان است بل خست
 اصل اختلاف درجات و جهات و جرات و اقصای
 در شان عجمیت و راء جنات و فقیه در شان
 ربوبیت و غیر آن است و جنات صحایف شایسته
 در نزد اهل عرفان مع که خاص است نقطه و جهه
 و آیه اربعه ابعاد و عوالم انوار با یکبار کن و انوار
 بر عرفان صمد نیست و جلال و نقصان ایمان اثبات
 طرازات فعل و جبر و ثواب و اعطاء و قیوس طاعت
 جمال مقامات آیات و تسبیح الدرجات و موهبی

الصفا بحت آیات وجه به تعطیل لها فی کل مقامات
 و شکر خود کافر نمیدانند و آیهات است
 بن کج حریفی در شان اصل حشر و رجوع کفر ثابت
 و آن نقطه غنی و نقصان و کجاست و فقه آن و عجز
 و جمل و نقصان است تعالی ابوابه الفرد الاله
 لصد لغنی لم یط الفاعل علیها قدوس و ثابت شئی تمام
 بد و و ختم است به آیه نامه الله استدلاله علی نفس کرنا
 که آن فعل و فاعل است بشان غیب و شواله
 و همه موجودات و مشهور است به و الازلیا و عوالم
 ابدیایه مدیانا لا تقطع له لایه او هر عاید بصورت
 ملکات نفسانیه خود است بر حسب قیمتها و قیوت
 آن در طرازات جلوه جمال الاله لایه نامه بالانها
 و نقطه امر عرفان از عیان بذات ذو مقامات
 و درجات لایهات است و فیما ذکر و ماله ذکر
 من نعمت الله الحبریه و ان نعمه و انعم الله
 لا یحصرها و تمام نعمت و الاله عامه و می

جنت الرضوان است در کل بکل از کل منور کل
و کن نمبه لقیض القیض **و احاطه جنت** نفوس جنت
حتی نفس شیء و عین فی الارض و سماء
است **و جنت عرضها السموات والارض**
اعدت للمنفین **و جنت** مطلوبه المرحه
احدیت فوق الاضداد و ستر نقطه ایجاد و
نج انوجاد و ظاهر در آفاق و نفس است که نیاید
نیاید کشنه در آنجا که مطلوب محبوب و بالبدیهه هر چه
است خور محبت است کل شیئی مجرب و مطلوب تر کشنه
و نفس واحد انه چون حیاء است و عینا
و آلات این در تحقق آن و محسوسه
و اجد جنت الاعمیه و جنت الوجدیه است
که آن جنت ذات و جنت صفات در
جنت الواحده نیز برابر المرحال که کشنه سجا
جلال نهاده شده است آن نور طلوع و حر و زبر را
احباب جلال که در عشوات حجابانده شده است

نارفتند عدل است همه آنرا خیل از برای سجد
و فرعونیان **و جنت** این را صدی است که
بکام و کما را بشت شدنا الا و رایت الله
که کشنه کل اول و آخر و بطریق ظاهر است
اهل این در هر محلی جزئی است ثبات بر قضا این
و نفی بر حسب طلب این کلامند مولا و مولا
من عطاء و ملک که آن را کشنه و الله
و اسم محزون غیر ممنوعت جبه و احوال است
کل ثبات یا لغبی و جنتی و با و کمال
و آخرت و خبر من اینهم لرزه کشنه که است
در مقام نظر الهی است حسنه محسوب است
و خبر حرمت دنیا برابر آخرت که العکس نیز برای محبت
هنداد و عیون که ره است **و جنت** در نظر اهل
توحید و قرائت مجده اشون است چون دو کائنات
در کل سلسله الیات و مسافت و شش
کیفا که نواقار نه است ثبات در محال و محال

در جنت جنت و از هر یک ثبات است و در نظر اهل جنت و از هر یک ثبات است و در نظر اهل جنت و از هر یک ثبات است

علی حسب ما علم الله وادب نفس الاشياء كما هو
 و شون مشهود قیامت بلاصل اهل آیت
 که در خارج مشهود و حافظ هر یک بنهار و میزان
 و صراط و جنت و نار و کتاب اعمال و عقوبت
 کوثر و سزاوار شده و بما فاعدا فضیله
 که انظار آمل شسته است در کل شیء طلاق شما
 کل اشیا، بر کل اشیا، بر وجه طلاق حقیقت
 است و چهارم کاشه در آن وارد است
 انباء و اولیاء و علماء و هر دو کفایت است که
 آن تمام و جوت بکفه و جبر است فولو که جملة
 و همین است اعمال خیر و موزون و بکفه و فیه
 شمال نوحای اعمال و موزون است
 فمن عمل مثقال ذرة خیرا بن و من عمل مثقال
 ذرة شرا بن در يوم تبتل الناس از غیب
 از منته حد و روکنه فیه است ظاهر کرد و بدو
 طر این جملی در آنها و صراط نفس است و جبر است

در کل شیء نفس لایب موصلة و علامات و آیه
 حق نفس حق نفس لایب که صراط الله و وجهه
 در ظهور بمقامی است که بیک نفس مطلوب و آیه
 شان ذوالآیه و سائل و محجب و احد حاکم
 و مملوم متحد آیه اعبار تنهائی و حسنک و حد
 و کل الی ذاک اجمال بشیر و اهل حوض کوثر از
 نقطه مرتب اربعه فعل وارد بر اربعه در هر
 بلالوان مربع از فوارة عناصر و نبوی ظاهر از
 تنبؤ شیه مثال تمام مرتب قوس صعود و انجا و
 منجمه وارد بر فوارة الملوک فعل الله لکن المستند
 بر مرکز قطب شیه است اربع و فی انفسکم لا
 بنصر و ن بدون توقف بحرکت ذنبه متحرک کن
 است و کس از تشریش محفوظ است فقدان
 و محب ان بر هوش نکرد و بر در آن و جوش
 در مشاهد غنچه غنچه فی الدنیا عند کل شیء
 حاضر است بخو که حاطه نیکند او را کمر او و حده

لانعت لربه لمدى اجمع عند نفسه قالا هو يخرج
 من بطون شه اب مختلف الوانه فيه شفاء
 لكيف نابت بدعاء **ار** برامى متشابهين بشأن
 عبوديت در كسبيل زو بان با جاريت اردو
 سوات ربعة باين آدم لا يخلص علمك حتى
 تذكروك اربع مونات الاحمر والاصفر
 الابيض والاسود فالاحمر احوال الجفيا
 وكف الاذى والاصفر الجوع والاسود
 الخلاء والاسود مخالفة النفس
 موافقة النفس المشقة حيوة مطلوبة فوق
 الموت وحيوة وشمى منافى بالنفس لطالعة المنطرة
 بكل طريقت كرفى وشبات طلعت غرسها
 ربي عن الشرك وحده الله بك التوحيد علينا
و موت صغيرا كبر باعتبار طول وقصر وقت
 در مضاه وبقير بر دوران محوري قطبي **و** **و**
 وعرض وذاق نیز معورت وانهما ولا زمان من

فان في قوله وانهما ولا زمان من

من

طلعت سجان بعين لحيان عند افول حرا شه لسان
 لغنية له ردة قبله طلوع قمر سلطان **و** نوم شمال
 مرتبت التور ووث لا صغر كما ثنا مون
 شفقظون نمونون شبعون **و** در كجا
 نوم اكبر اموال وعمال واعمال كاطلعت حق و
 افعال حضرت لا يزال ونا فند شخص ورجوع
 احوال بفتح رجب منسبه كنه نور لطف ذو كمال است
 بجنور مجر وال هو تفتح سحابة از برای توجبه وصال
 بسوى جذبه جمال و نشاء جلال و مؤمن بشهر منوا
 بهر وكاف مشير بعذاب بهر **و** هلاق مخ
 وكافر بهر يك جازي چاكه و له بر هر روى
 و مقال اولياء بهر از طلعت زينوى بطلعت خرمي
 موت است كه نصير حيوة بر نظير از حيوة كحيوة است
 ولا تخف بن الذين قتلوا في سبيل الله انا
 بل احبنا عند ربهم من نزلون قال علي كذا
 من مات في ولايتنا فقد مات شهيدا

و در كجا نوم اكبر اموال وعمال واعمال كاطلعت حق و افعال حضرت لا يزال ونا فند شخص ورجوع احوال بفتح رجب منسبه كنه نور لطف ذو كمال است بجنور مجر وال هو تفتح سحابة از برای توجبه وصال بسوى جذبه جمال و نشاء جلال و مؤمن بشهر منوا بهر وكاف مشير بعذاب بهر هلاق مخ وكافر بهر يك جازي چاكه و له بر هر روى و مقال اولياء بهر از طلعت زينوى بطلعت خرمي موت است كه نصير حيوة بر نظير از حيوة كحيوة است ولا تخف بن الذين قتلوا في سبيل الله انا بل احبنا عند ربهم من نزلون قال علي كذا من مات في ولايتنا فقد مات شهيدا

و بنیادش فیض و صلش اقبال و نور و کسالت
 در فرار و قرار عمل و تشا و طبعیت مدد و رضای بر
 اطلوع و ارد و اطلعت هو الذی خلق الموت
 و الحیوة لیکملوکم انکم احسن عکمل
 که نفس انو جاد و کاشا ما کان عملت جانیجه بکار
 نفس است العلم بهیض بالعلم حروف
 علم و عمل متحد و مختلف بتقدیم حرف و لایت
 نبوت است در مظهر تقدیم و لایت بر نبوت
 و عمل بر طبق خبر کل مبتدئ لما خلق له واقع
 از کوزه همان برون تراود که در او است همان
 آدم ز بد و از بد و لا یكون الا ما اريد
 و بید الخیر و خلق الظلمات و النور و خیر
 انا النقطة محل الباء ظهور است و ساعا
 لیلیه و نهاریه و آنات و قتیله از دهریه و سیدی
 و از لیلیه است اقبال نور و لایت و ضیاء شمس و قمر
 در سه عشاء و علانیه بهاء بد و غفل و نقصان

فان شمس و القمر برضوان سبحانک ما خلفت
 من ذا باطل و حکم ریح و خیران و هیت و کفران
 منافی است و شمس در واقع طلعت طلعتی با
 حکمت و معنوی الدنیا سبحی المؤمن مراد
 کت کثر اخفا و الهنکم الک کاش
 حتی زوتم المقابر که مفسر بقدر و هیت
 نفس باطله التوحید ظاهره فی باطنه و
 باطنه ظاهره جانیجه دنیا همان خیر
 باز با دق انجلا طراز طلعت شراق از برای شمس
 جمال محبوب در کل آفاق با سعت سیران در
 ابراز این و خفاء آن که آمد نام ترا بینم بروم
 دنیا و آخرت طلعت بین و شمال و شد بکل
 بداهه مدبوظان و شمس نیست ظاهر و علوم
 باهره است که نفس معلوم است که طعم روح و غذا
 وی بآن است افلا یظن الانسان الاطعم
 اعیالی علیه ممن یاخذ معی نفسیه و افاقه نیت

۲۰۷
 از برای اهل ایمان ثبت نشاید بر نفس آن و شوق
 مابین کتاب کون و تدوین شایسته کونی حاصل شود
 بل غذا و معروف علم و علم غذا و غذای خلق منته
 در غذا و باغ انچه در حق است در بدایه باغ انچه در محبت
 یا معشر انوار الرحمن من الرجال للنسوان الم اتم
 ما یؤمن الم اتم خادمون الم اتم جامدون الم المتی
 اتم قاعدون الم المتی اتم صامتون الم المتی اتم والیون
 الم اتم لاهلون فی عرش الجسل الم اتم له یون فی
 س لیدی الم اتم الاموات فی عین حیوة الم اتم
 احیاء فی نفس المات الم اتم فوا الی ایمان
 الم اتم فوا الی نیران الم اتم طویر سبحان الم اتم
 فوق لیبیان الم اتم انما شان انسان الم اتم انهم
 الرحمن الم اتم انما مدخولتان الم اتم انما متدخلتان
 ان لهنیا معموله لالایا و انما مدخوله لالایا
 اولیاء النوار بحر و مدینه طالب جنة در طبعی
 یاد بنای اخر الفع و جبهه مغربی ما قرب حق در قدسی

لادن

بدون است ایستی آید بر جهان و آن جهان نیست
 فانی بود اندر میان موصوفه قبل بجاوست
 و خود میکند نه عدم فاذا انقضى فی الصور و نصن
 من فی السموات و الارض فاذا انقضى
 فی الصور نفخة واحدة فاذا هم فبالم بالک
 هم که نفخة اصحوت و یحییهم بمان محو لو هو هم
 و هو لم یسکون و بین مرجع حریفین هو و کما
 و فون است که اداة محذوفه من زمانین غو سطر
 تعین بل نفس سرور و فقر و فقر و محی من و میت
 فی الظهور است فلله یوتی الا نفس من یوتی
 و من قتلته فانا دینه مفسر آن که ما عند
 بنفد و ما عند الله باق و چون بیرون
 شدی او اندر آیه من مات فقد فاصف
 فبما صفة فی کل شیء کل شیء کل شیء کل شیء
 بشود کل شیء محسوس و یحییهم رب ترشون کما و له
 من قتل نفسا فکما تم اقل الناس کلما

بکر شیء

از اینجاست که بخارج و در ظاهر ایمان و در باطن
 و وقت بر سه توان انکار خدا و رسول و اولیاء
 اوست بکه قتل روحانی است و روح عوام شایسته
 الهیه روح است که قلماسوخته فتنه فتنه
 من و وحی و تمام افراد موجود است از حیث تمام
 و حدت از کائنات از بعد طاهره در مراتب اربعین
 مستی باوند و بختری ارواح از بعد از آن ارواح
 شربادات از بعد و غیر آن از مرتبات است
 و انواع ارواح جمادات و معادن و نباتات و
 حیوانات و جنه و اطلاق و سایر غیایات و کائنات
 آنها در رتبه و حدت از شئون قدرت متجدد فعل
 و در رتبه احدیت از شئون قدرت ذاتیه است
 که نفی ملاحظه صفات است و روح هر شیئی از رتبه
 لا یتناهی ببالا یتناهی از رتبه تا شئی که در کتب
 است بکلیه ارواح در کل ارواح بکل ارواح است که
 و محمد است و فرق مابین روح و جسم بذوان و انجلا

بلکه به ظاهر روح و به نظری جسم و در بعضی اخبار از روح
 جسم لطیف الیس قابل باکت و قفا و تمام است
 لمحاظ ذوان روح و لمحاظ انجا و جسمند و انجاد
 شئی یقین آن است و اعمال معینه که عرض انما شئی
 جسمند که بعد از کشف شیع از کتب غیب شکا شود
 و خروج روح تعلی که رفتن است بشاء و دیگر که برای
 طلعت تعلی آن است و مقرر آن بعد از خروج جنت
 جسمان است هر که متعلق بملکات نفسانی و کونه
 جسم جسمانیت هر که ملکاتش از ایل و رتبه است
 هر که فعال و عاملش از عالم هر وقت آن بر او
 و لا هرت الازل است هر که مقدرش بر نقطه شیت و
 ذات آن اثر و محیط بر کل مذکورات است هر که
 در مقام جامع باشد و بعدش علی علیه السلام فی خطبه یوم
 اعز بر وجهه الی بعض المقامات و اشهادان محمد اعلی
 و رسوله استخلص الله القدم علی سائر الامم
 اقامه مقامه فی سائر عالمه الاذاء مقامه

به سائر عالمه فی الاذواء مقامه اذلا که
 الاصلیاتی و **الاولی** و **الاولی** و **الاولی** و **الاولی**
 مقام حضرت حق و امام و ظاهر و شیع ظاهر امام
 و نور و روحی در تمام عوالم است و عید نمیکند خدا و عالم
 تردد در نفس روح او میکند بجهت است بر سرش و کما
 است سبحان من ذات لذت و شوق و الارض بالعبق
 و افرقت له بالوحدانیت و بر وجودی در شان
 ابدادی عالم و در شان انوار وادی عالم است
 و بعد از خروج روح و فرارش در محل مناسب و از عوالم
 غیبیه اثر عمل او است که با وی قرین است در یوم شریف
 اینها که ارواح الحارثه و العظام منخره و الا
 البالبه و العروق المنقطع و الجلود
 المنتمیه و الشعور المنقطع و قووا الفضل
 الفضلاء فاذا هم فیام بالاشهره در رسد
 و کسی بر صورت عمل خویش معصوم و مجازاتش که بوم
 بحشر المنقبین الی الرحمن و قد اوفی المجزیه و قد اوفی

و در این روز ارواح
 از عوالم غیبیه
 و از عوالم
 ظاهره و باطنیه
 و از عوالم
 و از عوالم
 و از عوالم

محمد بصورت فرزه و خازن و کلاب و کساری و کساری
 و کساری و کساری و کساری و کساری و کساری
 نباشد بلکه صورت ظاهر و صورت باطنی است
 و ظهور و سبب و جمیع خلق اولین و آخرین در حول
 منبر از برای حساب و انعام خلق بعضی بعضی و صبیح
 و شمس و حرارت جهنم محیط بر ایشان و عوالم غیبیه و
 در مقام استغاثه و بنا و رحمت و کواکب النوار
 در سینه و اهل الله در ظلال الشیخ محبوب در مقام شرف
 آرمیده در تمام مراتب خود مشایخه طلعت حضرت اوت
 خواه در جهان و خواه در زیران و عید لازال عالم باله
 و باطن از خلق و دانی بری معبود است به حجاب
 و کل شیء الان فی الدنیا عند الله فی کل شیء کما کان و
 کتاب طاهر حق که بشوین مرتب طاهر ظاهر و عوالم
 حقیقه کتابا با معنویت و تبدیل بنیات بحسنات کالکس
 در مقامین و نقل حسنات ظالمین بحقیقه مظلومین بحکم
 و لعل انما لامع انما لامع و انما لامع انما لامع

و در این روز ارواح
 از عوالم غیبیه
 و از عوالم
 ظاهره و باطنیه
 و از عوالم
 و از عوالم

و لیکن یوم القیمه اعاکافوا یعلمون از برای آنکه
متقابلین ثابت است و کما یشود که تبدیل نفس باشد
چون استقامات و انقلابات که بواسطه ناراحتیه و
اقبال بجزئیات و شوائب متعاش تبدیل پذیر
بلکه اگر با نفس واحد که در بحر حدیث با بجنه حکم
و کلا پیش عن ذنبه امن و کلا جان غیر سوانه
و در خبر مزبور است و محاسبه خلق در رحمت یکزد
بمحاسب کل حسین بن علی علیه السلام و در حضرت که
قیامت کبری است بغشالی بجنه و یغشالی الی النار
و در ترجمه نفس و جد حکم موسی است در اعمال و روح
موسی است پس اعمال کل از کل و مقام کل از کل و مقام
کل از کل و میان کل از کل است کما فی قوله تعالى لیغفر
لک الله ما تقدم من ذنبک و لیغفر لک الله ما کن
نشد و تقدیر و شفاعت کبری شفاعت کل از
کل چون نیست جز ساعت بساعت که حافظ و مقدم
و شفیع یکدیگر دارند و مستحقین را در آخرت بکشد

که آنها طفل غریب و همایون فرزند و فرزند در آن
بنی و حجت را میباید و در شاعر شده و آید و مجنون و حتم
و اکبر و الحاق بنی ابرار ایمان با ایشان و انبیا و کفار و مجنون
خواه بود و جواب بیا قبل از جنایت القول در این
و محکم کتاب طایفه مشرکین و شمال اهل هدایت
مضامین است و جامعیت کتاب اعمال و جبهه مفاد ما
لهذا الكتاب لا یغادر صغیرة ولا کبیرة الا
احصینا و وجد و ما علموا و احضروا و لا یظلم
احدا و اعمال و شایع و شایع محبیه ایمان و زمانه
چونکه هر که بفر خیال ملت بر علیه یکوم و شنبه ۲۳
شهر جمادی الاول از هزار و دویست و شصت و شصت
از خیر و شر لازال خود را در غیب انظار و زمانه
مشغول بان عمل در یوم یکشنب بر تو هر چیزی در خطر خود معلوم
و کتاب ابرار و علیین و کتاب فجار و درجهین است
هر چند عمل واحد و خوف عمل خیر و شر واقع شود و اگر
قاع مصف است بی هر حاج شش و منع شیر است

وخطاب يظن الرابع الى ائمة الخلفاء وبنو درهم

مجله علمی و ادبی

مسوی شود و جلال استیلا رفعت ادبیات با ارسنه
 نازل است کائناتی فیما عوجا و لا امانا و يوم الله
 عظیم و نور ملک کبر و حشر ملک کبر با قرار مرد از دست با
 و خاصه حجاب از یوم بقا المن من اخیه و امه و
 صاحب و بنیه لکل امری و کذا نشان
 قرار اهل حق جامع بسوی خداوند حق است بحر شوی با
 کمال که پس او است با حضرت که تس در هر حال بدون
 و جو کل این است که میفرماید یغفر الله کل من
 و حشر کل بسوی خداوند است اثم الی ربهم میفرماید
 و لا حشر هر جزئی بسوی هر جزئی حشر بسوی خداوند
 و اولیا و دراز از عنوان و تمام جماله عرفان است
 و حیره ابدی در این حشر بدیع موت بصورت کبر
 اهل بن نبیه و بنا بر شفره سیمی با اهل الجنه خلایق
 و لا موت و اهل النار خلود و لا موت
 و ان الدار الاخره لاهل الجنان و الان کان
 و حشر و نار الان در هر جزو جو و هر کس از هر جزو جو

و ارسنه در شتابان نور عجز و طغیان است
 قبال توجه الرحمن سیم و تقیات با نیت حاجیم است
 و لا روح اهل نیست و تقیات از یوم الله کمال در هر جزو
 ابد الا با در حالت النوحا هستند که لم معلوم حشر
 از ل بعد از و لا ظهور آن از برای عرفای امکان
 انا بعد آن مشقت و جنت و نار در ل
 حق شوب باطل است و در حالت حق صرف صبر
 بیسوع متقا بدلت در محاکمه قران به کل آن
 ظاهر هر جزئی بآیه و کل شئی انحصار
 کما با که ظهور عده است تحت از هر شئی کتاب است
 و تمام است آن مأمور است بمقام در عالم انوار با
 اطوارات هر یه و زانیه که متعین مقام کلمات تمییز
 بشر و تلو را فتنه افی در نزول و صعود ظهور است
 و تعینات لا نهایت این است حرافه برف
 و هر کس عرفان سر او بر سر است قرائت سر این
 نیز حاصل ظهور کلمات کنه و حجاب که مکتوب و پند

حکام و قیود از آنند و آیه لهم فلوب لا یفقهون
 در شان ایشان نازل است و قرأت کافیه لازم
 ندارد و عرفای لغات و مطلقا حاتم اوله را بکلمه علم نور است
 است عطا فرموده که مقل حق بر از باطل است
 قاری است از عرب از حوض الرضوان است
 که بعضی از شئون مقامات تابع است خف کلام
 که به باطن تطورات خورا نفس ایشان کاس عرف
 مشروب زد که هیچ وجه ظاهر او را طاری شود
 بعلامت که گری او را متجرب زد و حکم انما
 می آید که من ذالک عرفان بزرگوار و مشکلا
 حوض مصور است و هم که زیاده و تشنگی
 بر نفس را حوض بل منبج آنها را در بین و از عان تا
 که کل از کل مشربند هر نفسی صدای خیر من بطرفها
 شراب مختلف الوان که شاره الوان را بکلمه منبج
 و جعلا من الماء کالنجی که ماء اول خلقت فایز و
 منها ان کنتم تمیلا فی وحله فهو عزای بل عام تر است

ایام

آیه نفسانی جمعا و شتتا میزان هم چاکم نزع
 ادراک حرکات هر یک سینه ان طلعت حول
 ماصره میزان الوان و شغال و هیات است معین
 اصوت و آتفه میسنه ان طعوم مختلفات
 شانه میزان رواج خبیات و طبیبات
 لاسه محیطه میزان لیسات و خشوات فرود
 و حرارات از شیا و شاموایت و حواس
 باطنه میزان غنیات و فوا و میزان الموازن
 بر جاعل الموازن است بل جسم یک از شیا
 و مرتب میزان آن دیری بر میزان و موزون
 بل جسم جری میزان هر جری جری بقضات
 مختلفه کل شئی میزان فی ان کل بالکل و بالکل
 و تصنع موازن الفضا و ممالا و انباء و الاکوار
 ماده دهر از شش نبوت و صورت و جسم ملکوتی
 از شش ولایت است قضاوت و حشا و نفس
 کفر مخالف و نبات است و کبر کفر او را طایق

طالع راز

کل

جبر

نقل کفر

صحن
سموت وارض قوت کف شش برین عرض کف دنیا
بریا آن است و نصیب آن لا صلا الجحیم و الحشر
دون الواقین فی الرضوان فان یزایهم الرضا بما
یا تهم بهم الرحمن فی کل ساعت و ان و صراط
تبعی از حد و قسرت آن النفس الانفسا
فی الصراط المستقیم الی کل خیر از برای خود
صرف و همی الجمل المد و دین الجنة و الانا
از برای تنوین طلمایین استغفرین فی بحر لطفه
و النور والذات و الظهور و هو نفس میزان هر
نفسی است چنانچه نفسی نیست و ناز هر نفسی است بلکه
هر نفسی از صراط حق و محکم و سیم خودی کل آن وارد است
ان الله یخاف ان یتکبرا فزدا قاتما یفک
لذی را از من لک لاله علیه و فی غیر
ان الصراط هو الامام المقض الطاعین
و هو الطریق المعرفه الله امام مروج الحیاط
چنانچه نفسی طریق عرفان حشر سبحان مطلوب کل مکان

علی حد قوله عرفوا الله بالله سر هر نفسی تابع و متبع
و سبل معرفت مودف است و طریق عرفان سبحان
در ذات و صفات و فعال و عبادت صورت پر
و هر که عالم باشد در هر من کان فی شدة اعنی فیو
فی الاخره اعنی نور است بر و همین بر نقطه علم
لا زال زانهار اربعه عرض الحق است و این با
میزان عادل اضع البیان بر صراط محیط بر دهر و سیم
و زمان فوق رتبه ایمان است که ادنی جلوه
برقی طراز ظهورش مع صوفی اقول هر و طبع ظاهر
بل هر که لا زال شارب و صراط است ان حق
بجو طالب و مطلوب و لکنهم فی کسرتهم حنا
و هم منها بعد مهون و هم فيها عالمون جالون
و هم فيها نامون سبقتون کلا فیه معلون اخا
بجمع الثمر و الفکر و الجنة و لفر و النور
النسوا و العمر و القدر و فی السلسل قبل
القبل فی الازل الازل فی الدنیا لک کل شیء و قد

بل در تو و علو و تقصیر غلوی در مقام معقول بل موجود
 بلکه هر کس از اهل انوار در قطره و جاساوی و دیگر
 طریقه بر سر چند فن بد الله ان یهد بهد بکس
 صدق لا ائله الا الله و من ینزل من ینزل
 یجعل صدق صدق فاحر جا کما تمنا صدق
 السماء کذلک یجعل الله الخیر علی الذین
 لا یؤمنون و هذا اصل طریقت من نفیما
 قد فصلنا الایات لقوم ینکرونها
 کبریم زهره شمس و قمر و فوق عرش علا و شرف
 و جاعل مخلوقات و موجد قدر در مقام ما را
 شینا الا و را با الله فیه که حوض رحمت میمان
 عدالت و صراط استقامت است فرقی ندارد روح
 بر سر که بکرم تو نموده و جمع هر که غیر نبی است
 و ما من ذاب الا ما اخذنا صیبتها ان ذاب
 علی صراط من نفیما و دایره ارض اسکان و الکوان
 و عیان و حیان نفس خلعت مستده حتی است کما

و استاج و نری الجبال بحسبها جامدة و
 تترقر التحابیر مستندات منبذات منبذات قدرت
 ویدع ملکوت کلشی بر صراط مستقیم حتی است
 بسوی نعیم و جمیم و رب کافور و رب کلک انهار
 و نور یم لا زان یمید الرحمن من کأس الفیضان
 الریان مستخرج بر طلال رضوان بر و شبات کما
 و هم جزئی کل الیهم جزئی ویدع و مستتر
 محاسب هر جزئی است و الا ان کما کان است صراط
 الهدی الموزون لم یستدرکه اوسع از سده تا سر است
 در حاکم صفت از مائه الف کرد و از اجزاء شعور
 دقیقه است و استغفر الله من الذنوب ما یفوق الکثیر و
 و فرقی ما پس سرع و مطی و وقف و شرف و جابر و
 و واقع در زار و جان از ان شبه و لو انکم اولییم مجله
 الی الارض السفلی لک یعلم علی الله و امام علیه السلام
 و قرینه ظاهره و مادی نام بسوی مدینه ملک حیدر امام
 من مات و کفر فاما امام زمانه فان یبذلها هیله

روایت

از همین

بجلیل

که نفس مقصود است در سر آیت با هر آفاق و عوالمات
 ظاهر است وفاق و شقاق که نقطه بیکانه کونین
 صلح با این تعیین و قرع خسران و تزیین است این
 صراط خاص که ضدی و مخالفی ندارد و آیت ایقان
 واحد و ناجیه که آن سیر توست بقدم علم و عرفان
 تو را مطبق مدو خداوندی و ثن و بیت در نفس که طر
 نور و ارض ظهور و فی الا فضل انان للوفین و
 انفسکم افلا تبصرون است و صراط مدو بر حجه
 منبر کل خلاقی است صورت و لایت امیر المؤمنین و
 مادی سلیم است در هر روان و نشان که در مقام عمل
 صورت سیر عامل است در قیام او با و امر با رفات و
 نوازش رفات و انشاء طلاقات فوق اراده الاراء
 و صراط صورت علم است که مدد و بر حق جنت که در
 اربعه شعب است که آن شعبه لا موت و جبروت و ملکوت
 و اوسر است در مقام حاکم آن بر اکانی بعد مظهر که
 اسیر ازال و لین است و آن حجم لحظه بالکافین

این شعبه
 این شعبه
 این شعبه

و اهل شعب اربعه که فرزند جمعا و شتاتا هر که باشد
 عرفان بمقام جامع باشد چه مقامات و غیرت و جامع
 مترادفند و ارتزاق اصحاب سیم و حجم مثل و صند است
 حایجه اهل نار و نار و محمل اهل نر و نر و نر و نر و نر
 و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر و نر
 کافه قوله حکایات الا بر او شهادت و شهادت
 و ابد و فیض کل فی الکون حد است و هر قولی کلاما
 نمند هوکاء و هوکاء و هوکاء و هوکاء و هوکاء
 و ما کان عطاء ربک محظورا
 است اق و چند سی و چه قصار و اهور و وجه که بر
 سفید نمایه این است پادشاه محاسب کل و ما امرنا
 الا واحدا که عابد و معبود در جنت و ما بعد
 من دون الله حصص جنت انهم لها و اود
 تا جل که وصف طایفه است معبودیت کفر آن که قدرت
 و نعمت است بلکه تقدیر و قهر آن بلکه اهل حق ایه الارض طایفه
 سماء اند که خورشید این سوی رب است در کل مقامات جنت

انکه

بارقه و طلعات منتهیات که کثرت نوع آنهاست
 اربعه است و کیفیت حساب یوم لحوه طبق خطایم
 البه و است که بکلمه و جد به سده ممتده آنست
 خطاب عام در تمام اطوار ذرات اعداد و در تمام
 و خزان در تمام نشات امکان و امکان و عیان
 جان میسر با وجه خطایم است حساب کلمه آن وجه
 کل ذرات متعاقبه واقع است چنانچه در سطر طالعیه
 مستند نشانی است مشرق و مغرب و زمان و مکان و خزان
 بر حسب تدبیر ایشان در عالم قید و زمان که هر
 قدر محاسب که مطابق است با نفس و در عالم آن فضا
 من اوفی کتابه فوف محاسب با آنست
 و بنقلب الی اهلله مشرق و که تبدیل نشانی
 بحسب آن و در آن روز که یوم اربعه است هر راجح
 باصل خود است بلکه هر چیزی راجح به چیزی در نفس قابل
 در نشات چه مبداء و مشق احد است در اطمینان و در
 نقل طالعیه به صورت نه نقل چنانچه هر وقت مصلح نقل راجح

بسماع

مجدد

نخل است نه بصیر و قلوب بظلام للعجب
 حاسبوا قبل ان تحاسبوا از برای سزاگشت
 که بدخلون الجنة یعنی حساب بلکه در هر چه غیر
 حق را طاعت است خدا یا زاهد از تو حور مجاهد تصویر
 بنی بخت میگردانند از درت یارب سوره سوره
 به طافانه عشق است چه سجد کثرت خواه حور و خواجیان
 و خواه میزان و خواه غیر آن در نظر حاسب است که
 کل طلعت بر از نور جمال جلال ذات لایزال متعال
 و عکس است شرافات انوار طرزات طلعات نهانیات
 اوست فلا اله الا هو و جده شایسته که بر با علی حیدر
 و بعد از تو تو حساب شون رب الله رب العالمین
 فی الجنة و فی یوم فی التجهیزت حکم عالم
 مبداء و معالسا باین در ططام طلام نیم و حدیث
 که نشان در باب عبودیت است و اما حکم مقامات
 حجاب و لایت و نبوت و ربوبیت که تعرف و حکم است
 و هم چنان حکم اهل جامع که فوق مقامات اربعه در آنجا

قال عليه السلام بل لمن قال كفى ذاء
كفى العلم فقطد كثرها الجاهلون
أمرهم ورف وهر الزم كروحة يات وتغزرت
وقصاص وهداوسا ربح وفعديات دحل علم
نقطه است وعلم كبيونات شارقات وذوات
بازغات لامعات كه ثوانات ذات بحت بات
منزلة اجهات صول وعلم بصفات وعوارض افعال
فروع است كبحر قبضاء مقامات وطل قوابل
فرانعات مفيد كرد دشت خلاف حكاهم رعبم
كه ظاهر است حق در كل كه نفس ثوانت يومى له بار
است وانه در تمام آنها بكم لا تعطل لها في كل مكان
كه مفسر بخلق جديع بغير كل يوم هون في شأن
كه مطابق صدق كريمه بمجاوله ما شاء ويبعث

وَعِنْدَ أَمِّ الْكِتَابِ سِتٌّ بَدَأَ وَكَرَّ جَارِي أَيْ
 هَبْ مَرَادُ كَلَامِ لِسَانِ اللَّهِ حَكِيمٌ لَعَلَّكُمْ مَا عِبَدُوا
 بَشْيَ اعْظُمُ مِنَ الْبَدَأِ وَكَرَّرَهُ نَفْطَحُ فَيُفِيدُ بَلَدُكُمْ
 شَوْنَاتٍ بَالِدٌ هَرَّاهُ بَدَأَ نَبَأُ شَدَّ وَصَبَّهَ اللَّهُ
 دَهْشَتُنْ أَنْزَلَ وَجَزَّزْتُ كَلَامًا رَفَعْتُ
 لَهُمْ عِلْمًا وَضَعْتُ لَهُمْ حِلْمًا لَيْسَ لِحَبَشَتِي غَايَةٌ
 وَلَا هُنَا بَدَأُ فَالْتَحَا تَجْوَعُ شَرَفِي مُجَرَّدُ تَصَلُّ
 بِأَحْمَدَانَ أَجِدْتُ أَنْ تَجِدَ خَلَاقَ الْإِيمَانِ
 فَجَوْعَ نَفْسِكَ وَالزَّمَّ لِسَانُكَ الصَّمْتَ بِأَيْ
 أَحْمَدُ أَوَّلَ الْعِبَادَةِ الصُّومَ وَالْجَوْعَ وَطُولَ
 الصَّمْتِ وَالْأَفْرَادَ عَنِ النَّاسِ أَنْ وَلِيًّا
 اللَّهُ سَكُونُهُمْ فِكْرُ وَكَلَامُهُمْ ذِكْرُ وَنَظَرُهُمْ
 اعْتِنَاءُهُمْ وَنَظْفُهُمْ حِكْمَتُهُ وَمَشَاهِدُهُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ بَرَكَةُ تَبَارَكَ الَّذِي بَدَأَ
 لَهْلُوكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَهُ شُكْرٌ وَثَنَاءٌ
 بِسَانِهِ الَّذِي لَيْسَ لِي غَايَةٌ وَلَا مَبْدَأُ وَحَمْدُهُ الْعَالَمِينَ

وہی جو انھوں نے

-۲۰

۲۲۹

119

خطی